

DZIENNIK WARSZAWSKI

Nr. 13.

Czwartek, 16 (28) Stycznia.

1869 r.

Rok 6.

Wychodzi codziennie, oprócz dni następujących: po Świętach nroczystych i Niedzielach — Prenumerata przyjmuje się w Warszawie i w Urzędach Pocztowych; w Warszawie przyjmuje się tak w głównym kantorze Dyrekcji przy ulicy Miódowa Nr. 487, jak i w innych jej miejskich kantorach. — Prenumerata w Warszawie rocznie rs. 8; — półrocznie rs. 4; — kwartalnie rs. 2; — miesięcznie kop. 67. — Bez odnośzenia prenumerata nie przyjmuje się. — Za odnośnienie do domu, depłaca się miesięcznie kop. 5; — w Urzędach Pocztowych: rocznie rs. 10; — półrocznie rs. 5; — kwartalnie rs. 2 kop. 50 i na te tylko terminy przyjmuje się prenumerata; w głównym zaś kantorze można prenumerować po tejże cenie na te same terminy, a na inne po kop. 92 na miesiąc.

Obwieszczenia przyjmują się za opłatą od wiersza druku: za 1-krotne obwieszczenie kop. 6, za 2-krotne kop. 9, za 3-krotne kop. 12. — Artykuły nadesłane do zamieszczania bez wskazania warunków ze strony autora, przechodzą do zupełnego rozporządzenia Dyrekcji. — Artykuły nie przyjęte, będą zwracane tylko na osobiste żądania i zachowywane będą trzy miesiące; przyjęte, w razie potrzeby podlegają skróceniom. — Listy przyjmują się tylko frankowane. — Redakcja otwartą jest dla osób mających interesa, codziennie, oprócz dni świątecznych, od godziny 1-ej do 2-ej po południu.

SPIS RZECZY

DZIAŁ URZĘDOWY. — Ogólna taryfa celna do handlu europejskiego (c. d.). — Najwyższe nagrody. — Nominacje. — Departament dochodów celnych. — Komisja rządowa sprawiedliwości. — Magistrat m. Warszawy. — Kasa oszczędności. — Zarząd drogi żelaznej warszawo-teres-polskiej.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY. — Warszawa. — Przegląd polityczny. — Telegramy. — Wiadomości telegraficzne. — Ofiary. — Kurjerek miejski. — Maskarada. — Wiadomości gospodarskie; księgosusz. — Ceny zboża. — Wypadki miejskie. — Kursa monet. — Powinśzowanie. — Ofiary na kaplicę carskosielską. — Zmiany w administracji. — Przesiedlanie się greków. — Nowa gazeta. — Czasopisma ruskie. — Przyznanie stopni lekarskich. — Uzbrojenia na wschodzie. — Dąb Abraama. — Wypadki w Hiszpanji. — Austrija i ziemie słowiańskie. — Kwestja galicyjska; sądy duchowne i małżeństwo cywilne. — Madiarski centralizm. — Rozboje w Węgrzech. — Tyfus w ratuszu pragskim. — Bójka. — Sprawy galicyjskie. — Nowy galicyjsko-ruski dziennik. — Proces Karagiorgiewicza. — Francja. Deklaracja konferencji. — Misja hr. Walewskiego. — Ciało prawodawcze. — Budżet m. Paryża. — Włochy i Rzym. — Lba deputowanych. — Turcja i ziemie słowiańskie. — Położenie Bośni. — Grecja. — Wiadomości z Aten. — Korespondencja z Krakowa.

PRZEWODNIK WARSZAWSKI. — Tydzień targowy, it. d.

DZIAŁ URZĘDOWY

Warszawa,
dnia 15 (27) Stycznia.

OGÓLNA TARYFA CELNA
do Handlu Europejskiego.

DZIAŁ DRUGI.

Towary obłożone cłem.

ODDZIAŁ III.

Wyroby fabryczne, rękodzielnicze
i rzemieślnicze.

POZYCJA.	NAZWA TOWARÓW.	Od ilości miary albo wagi.	CŁO.
			rsr. kop.

II. Wyroby metalowe.

(Dalszy ciąg; *)

166. Wyroby blaszane:

- 1) Wszelkie oprócz oddzielnie wymienionych (ust. 2 tejże pozycji), a również wszelkie wyroby z blachy żelaznej, pobielane i emaljowane (oprócz naczyń do domowego użytku z czarnego żelaza, podlegających opłacie według ust. 164 o wyrobach kowalskich). od puda 2 50
- 2) Takież z pozłacaniem, malowaniem i innymi ozdobami 5 —

167. Drut żelazny (i wszelkie żelazo mające szerokości lub średnicy mniej jak 1/4 cala), stalowy, miedziany, mosiężny i z wszelkich metalowych kompozycji, nie pobielany, pobielany, pokryty cynkiem (galwanizowany), lub innymi metalami,

POZYCJA.	NAZWA TOWARÓW.	Od ilości miary albo wagi.	CŁO.
			rsr. kop.
	gwoździe druciane, kołeczki do fortepianów i struny metalowe razem z wagą wałków, na których są nawinięte, tudzież liny okrętowe z drutu i podwodne kabeltony	od puda	1 50
168.	Wyroby z drutu wszelkie prócz oddzielnie wymienionych, tudzież drut obwinięty bawełną, jedwabiem, lub nićmi, karkas do parasoli i klatki dla ptaków z wszelkiego drutu	„	3 —
169.	Igły stalowe i żelazne:		
	1) Do szycia i wszelkie prócz niżej wymienionych	od funta	— 50
	2) Do robót dzianych, do pakowania, do sznurowania, do rymarskiej i siodlarskiej roboty i do żagli.	„	— 25
170.	Towar nożowniczy:		
	1) W oprawie z tanych materiałów, a także nożyce (oprócz noży używanych do strzyży owiec, opłacie niepodlegających według poz. 34), szczypczyki i ostrza do nożów, tak wykończone jak i niewykończone	od puda	12 —
	2) W oprawie platerowanej i z innych metalowych kompozycji, ze słoniowej kości, i kości mamuta, szylkretu, perłowej macicy i z materiałów tanych, lecz z ozdobami, z brązu, złota, srebra, słoniowej kości i kości mamuta, szylkretu i perłowej macicy	„	24 —
	3) Włosciańskie kieszonkowe noże (koziki), w metalowej i innej oprawie z tanych materiałów.	„	6 —
	<i>Uwaga.</i> Od towarów nożowniczych, w oprawie z drogiej metali, opłaca się cło jak od złotych, srebrnych i platynowych wyrobów podług poz. 159.		
171.	Broń sieczna, klingi do szabel i wszelkie inne, broń palna ręczna, prócz wiatrówek, których przywóz zabroniony, i wszelkie do tychże rekwizyta	„	18 —
	<i>Uwaga.</i> Za broń palną wprowadzaną w pudełkach i futerałach z należąciami do niej rekwizytami opłaca się cło razem z wagą tych pudełek i rekwizytów.		
172.	Kosy i sierpy wszelkie, rzezaki do rżnięcia słomy na sieczkę i bosaki	„	— 44
173.	Instrumenta do kunsztów, rzemieślniczych, zakładów, fabryk i rolnictwa z żelaza i stali, jako też w części 1/4, miedzi i z drewna wyrobione, jako to: piły, piłki, pilniki, raszple, zgrzebła; instrumenta miedziane dla introligatorów, do drukowania i wyściskania, noże dla kiprów, szewców i rymarzy; szydła, rydle, łopaty, grabie, młotki dla gór-		

POZYCJA.	NAZWA TOWARÓW.	Od ilości miary albo wagi.	CŁO.
			rsr. kop.
	ników, widły i t. d. żelazne skrzynie, i formy dla fabryk cukru, formy do odlewania świec, brykle do gorsetów, rapiry i samolówki:		
	morzem	od puda	— 80
	ładem	„	— 50
174.	Czcionki drukarskie, matryce do odlewania czcionek, klisze metalowe i drewniane i wszelkie formy drukarskie	„	— 30
175.	Machiny i aparaty:		
	1) Parowozy, miedziane aparaty, jak również miedziane części i rekwizyta wszelkiego rodzaju machin i aparatów oddzielnie od nich przywożone.	„	— 75
	<i>Uwaga.</i> Podług tego ustępu, podlegają opłacie i takie aparaty, części i rekwizyta machin i aparatów, w których miedź stanowi jakkolwiek nie wyłączny, ale główny materiał.		
	2) Lokomobile i parowe dźwignie wszelkie, sikawki parowe i inne narzędzia do gaszenia pożarów, oraz wszelkie maszyny i aparaty (z wyjątkiem wymienionych w u. 1 tej pozycji i w pozycji 35)	„	— 30
	3) Części i rekwizyta wszelkiego rodzaju machin i aparatów (oprócz miedzianych u. 1 tejże pozycji) oddzielnie od samych machin i aparatów przywożone; w tej liczbie wszelkie rzemieńne trybowe i pasy ruch udzielające i płótna metalowe do użytku fabrycznego.	„	— 30
	<i>Uwaga.</i> Do tego ustępu odnoszą się właściwie takie części machin i aparatów, które nie mając samoistnego użytku, wchodzą bezpośrednio w skład machin i aparatów i nie mogą być obrócone na jakikolwiek użytek inaczej jak w połączeniu z niemi, jako to: cylindry do machin, tłoki, ekscentryki, ciągi, koła śmigłowe, ściany łożowe, słupki, szpindle. Za rekwizyta zaś machin i aparatów uważać należy wszystkie te przedmioty, które nie wchodząc wprost w ich skład, służą do ustawienia lub połączenia z innymi maszynami i aparatami, jako to: poręcze, schody, tryby, kronsztajmy, linotarcze, pasy ruch udzielające, sznurki do maszyn przedziałnych, rury łączące, olejniczki, metalowe płótna i t. p.		
176.	Wyroby cynowe i cynkowe, tudzież wyroby z metalu brytanique:		

*) Patrz Nr. 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10 i 11.

POZY	NAZWA TOWARÓW.	Od ilości miary albo wagi	CZO. rsr. kop.
	1) Niepolerowane i niefarbowane.	"	1 —
	2) Polerowane i farbowane.	"	2 50
177.	Ołów w wyrobach prócz oddzielnie wymienionych (ust. 101), śróty, i wyroby z hartbleju (kompozycja z ołowiu i antymonu).	"	— 80
178.	Metal bity biały i żółty w księżkach licząc i wagę tych ostatnich, tudzież folga wszelka od funta	"	— 15
		(d. c. n.)	

Z d. 11 stycznia. Najjaśniejszy Pan, na łaskawiej udzielił raczył audytorom: komendantury warszawskiej, asescowi kolegjalnemu *Szachowowi*—order św. Anny 3 kl.; 6 głuchońskiego pułku dragonów J. C. W. Wielkiej Księżnej Aleksandry Józefowny, radcy honorowemu *Zwierewowi*, i 8 moskiewskiego pułku grenadierów wielkiego księcia Fryderyka Meklemburskiego, sekretarzowi gubernjalnemu *Zukowowi*—ordery św. Stanisława 3 kl.

Nominacje. Przez Najwyższy rozkaz w ministerstwie komunikacji, d. 9 stycznia, mianowani zostali: główny inspektor kolei prywatnych, liczący się w korpusie inżynierji, generał-lejtnant baron *Delwig*—członkiem rady ministerstwa komunikacji; inspektor kolei żelaznej petersbursko-warszawskiej, inżynier rzeczywisty radca stanu *Grawe 1*—głównym inspektorem kolei prywatnych.

Przez Najwyższy rozkaz w ministerstwie spraw zagranicznych, 7 stycznia, mianowani: generałny konsul w Syrii i Palestynie, rzeczywisty radca stanu Aleksander *Beger*—nadzwyczajnym posłem i ministrem pełnomocnym przy dworze perskim; konsul w Raguzie, radca stanu Konstanty *Pietkiewicz*—generałnym konsulem w Syrii i Palestynie; konsul w Janinie, radca dworu Aleksander *Jonin*—konsulem w Raguzie; wice-konsul w Tulczy, radca dworu Konstanty *Leontiew*—konsulem w Janinie; nadetatowy urzędnik wydziału azjatyckiego, sekretarz kolegjalny Trofim *Józefowicz*—wice-konsulem w Tulczy. (*Praw. Wiest.*)

Departament dochodów celnych. Przez Najwyższą zatwierdzoną w d. 30 grudnia 1868 r. uchwałę rady państwa postanowiono: „I. W zamian art. 806 ustawy celnej: a) W skutku oznajmionego na mocy art. 805 podejrzenia o niskiej cenie towaru, komora zatrzymuje towar, i jeżeli uzna że zadeklarowana jego cena rzeczywista jest niższą, to nie później jak w dziewięć dni po oznajmieniu podejrzenia (art. 805), ma prawo pozostawić towar na rachunek całej komory. b) Za towary pozostawiane przez komorę na jej rachunek, z powodu zadeklarowania przez właściciela towarów niskiej ceny, wypłaca mu się z komory zadeklarowana przez niego cena i oprócz tego 5%. c) W razie niezgodzenia się na zatrzymanie przez komorę towaru, jego właścicielowi udziela się prawo zanieśienia skargi do ministerstwa finansów, tak, że jeżeli po zrewidowaniu towarów w ministerstwie, wskazana cena, będzie uznana za rzeczywistą niższą, właścicielowi towaru wypłaca się tylko zadeklarowana cena bez dodatkowych 5%; jeżeli zaś wskazana cena uznana zostanie za odpowiednią wartości towaru, to takowy wypuszcza się według ogólnego porządku, z pobraniem ustanowionego cła. II. Ustanowiony w zamian art. 806 ustawy celnej przepis, ma być wprowadzony w wykonanie od 1 lutego 1869 r. W skutku tego departament dochodów celnych podaje do wiadomości publicznej, że wszystkie towary opłacające cło od wartości, na które deklaracje będą podawane do komór od 1 lutego 1869 r., powinny podlegać działaniu przytoczonego wyżej nowego prawa.

Komisja Rządowa Sprawiedliwości ogłasza, iż Komitet Urządzący w Królestwie Polskim, na 272 posiedzeniu w d. 1 (13) Listopada r. z. odbytem, zapis sumy rs. 300 dla kościoła parafjalnego we wsi Strzelce, przez niegdy Antoniego Lesiewskiego, testamentem prywatnym z d. 6 Października 1852 r. i dwoma kodycyllami z d. 1 Czerwca 1858 r. prawnie ogłoszonymi, uczyniony, w myśl art. 910 K. C. z zachowaniem praw osób trzecich i pod warunkami w testamentie wyrażonemi, zatwierdził.

Magistrat Miasta Warszawy. — Dostreżonem zostało że przy zamrażaniu wód, dostawy lodu dla łatwiejszej zwozki, wyrębiają takowy z glinianek, sadzawek i różnych dołów. Lód taki w barwie żółtej lub brudnej od przymieszanych części zwierzęcych lub roślinnych przy roztopieniu w wyższej temperaturze ulegając rozkładowi, szerzy wycieki zdrowiu ludzkiemu szkodliwe,

gdy pod względem zdrowia publicznego lód brany nawet do piwnic dla utrzymania niskiej temperatury piwa, powinien być czystym. W skutek tego wyrębywanie lodu z wszelkich użytków dozwala się jedynie z rzeki Wisły, a w wyjątkowych zdarzeniach i z większych źródeł, lecz za poprzedniem uznaniem na miejscu przez Urząd Lekarski lodu za dobry i otrzymaniem na to pozwolenia od Magistratu. Podając o tem do wiadomości powszechnej Magistrat uprzedza iż dopilnowanie tego poruczone zostało właściwej służbie.

Kasa Oszczędności Miasta Warszawy z Kantorem Pomocniczym w gmachu szkolnym za kościołem św. Aleksandra przy Alei Belwederskiej pomieszczonej, w tygodniu upłynionym do dnia 12 (24) Grudnia roku bież. włącznie, wydała książeczek nowych 58, na które tudzież na dawniejsze w 340 wnioskach złożono rub. sr. 6,317 kop. 70. Na żądanie zaś 262 uczestników (procentu rsr. 3 kop. 77½ należnego za rok bieżący od całkowitych odbiorów), wypłaciła rs. 11,781 kop. 59 i umorzyła książeczek 70. Przeważa uczestników 18,782, posiada kapitał rub. sr. 666,005 k. 41.

Zarząd Drogi Żelaznej Warszawsko-Terespolskiej podaje do wiadomości, że wszelkiego rodzaju zwierzęta przewożone być mogą w wagonach tak krytych jako też odkrytych li tylko pociągami towarowemi, konie zaś mogą być przewożone i osobowemi pociągami, lecz tylko w wagonach specjalnych, za uiszczeniem podwójnej opłaty w myśl § 30 taryfy.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY

Warszawa,

dnia 15 (27) Stycznia.

Kiedy konferencja paryzka oczekuje na odpowiedź rządu helńskiego na przesłaną mu deklarację, odpowiedź, która według obliczeń *Patrie* ma przybyć do Paryża 19 (31) b. m., Porta dała pierwszą dowód swego umiarkowania, nie obstawając, wbrew zapewnieniom dzienników konstancyńskich, przy wszystkich pięciu punktach *ultimatum*, a zadawałnając się zamieszczeniem pierwszych trzech w deklaracji mocarstw. Według wiedeńskiej *Die Presse*, Porta rozesała okólnik do swych agentów dyplomatycznych za granicą, oświadczając, iż ponieważ deklaracja mocarstw stwierdza, że Grecja pogwałciła przepisy prawa międzynarodowego, uzyskała przez to zupełne zadośćuczynienie i cofa swe *ultimatum*, nie mając zamiaru prowadzenia wojny z Grecją, ani domagając się większego poniżenia tej ostatniej. Z tego należałoby wnosić, że gdyby nawet Grecja nie przyjęła deklaracji mocarstw, Porta ograniczyłaby się jedynie na zerwaniu stosunków dyplomatycznych. Chodzi teraz o to, czy takie umiarkowanie Porty, która praktycznie go też dowiodła, znosząc blokadę portu Syra, nie było następstwem rozważenia, że wojna z Grecją, mogłaby dla niej samej wypaść niekorzystnie, w razie gdyby ludność chrześcijańska zamieszkała na jej terytorjum, wzięła stronę Grecji.

Gabinet przedlitawski, odpowiadając na interpelację delegatów galicyjskich w przedmiocie wniesienia do rady państwa rezolucji sejmu lwowskiego, nie tylko odmówił tego wniesienia, ale nawet dał do zrozumienia, że będzie występował przeciwko tym rezolucjom, gdyby inną drogą dostały się pod rozwagę rady państwa. Deputowani galicyjscy będą usiłowali skłonić większość izby deputowanych, aby takowa zażądała przedstawienia izbie wspomnianych rezolucji, lecz gdyby się im to nie udało, nie uczynią z nich osobistego wniosku, uważając to za nieodpowiednie godności sejmu lwowskiego, ale sami opuszczą radę państwa. — Lecz i niemieccy liberalni członkowie tej rady zaczynają być niezadowolnieni z gabinetu, przekonawszy się, że nie jest on wcale skłonny do wprowadzenia bezwzględnie obowiązującego małżeństwa cywilnego, i nie tylko nie myśli w tym przedmiocie przedstawić projektu, ale nawet nie zatwierdzi przygotowanego przez delegata dra Sturma projektu do prawa w tym względzie. Deputo-

wani ci zamierzają podobno utworzyć klub opozycyjny, a w takim razie gabinet nie miałby już poparcia większości izby niższej rady państwa.

Rząd włoski podczas rozpraw o podatku od mlewa w izbie deputowanych, podczas których zarzuty robione gabinetowi dotyczyły nie samego podatku, ale tylko jego wprowadzenia w wykonanie, nie tylko oświadczył, że podatek ten utrzyma w swej mocy, ale jeszcze zapowiedział projekt do prawa ograniczający wybryki prasy, bez krępowania jej swobody.

Szczegółowe doniesienia z Madrytu o rezultacie wyborów do kortezów wskazują, że jakkolwiek stronnictwo monarchiczne będzie miało większość w kortezach, większość ta może nie będzie dostatecznie silną do poparcia rządu tymczasowego w jego usiłowaniach dążących do załatwienia kwestji tronu. Według niektórych doniesień, rząd tymczasowy nie będzie się też spieszył z załatwieniem tej kwestji, a kortezy zatwierdziwszy czynności rządu tymczasowego, powierzą kierunek rządu triumwiratowi, złożonemu prawdopodobnie z pp. Rivery, Prima i Olozagi, dla utworzenia silnej administracji, pod której pieczęcią, kwestja tronu następnie bez wstrząśnięć będzie mogła być załatwiona. — Z Madrytu stanowczo zaprzeczają wieści o rozpoczęciu układów pomiędzy Hiszpanją a Stanami Zjednoczonymi w celu sprzedania w Kuby. — Wyprawa, o przygotowaniach do której w Gibraltarze donosił madrycki korespondent *Timesa*, miała na celu zdobycie dla hrabiego Girgenti tronu, ale w Meksyku, przy pomocy Santa-Anny.

Portugalska izba deputowanych, jak przewidywano, została rozwiązana, a rząd chcąc sobie zostawić swobodny czas do załatwienia kwestji finansowej, zapowiedział zwołanie nowej izby aż dopiero w maju.

Zwracamy uwagę czytelników naszych na zamieszczoną poniżej korespondencję z Krakowa.

Telegramy

DZIENNIKA WARSZAWSKIEGO.

Konstantynopol, 26 (14) stycznia. Ambasador angielski zawiadomił Portę, że książę i księżna Walji przybędą tam na rozbrojonym statku wojennym.

Florencja, 26 (14) stycznia. Po obronieniu przez p. Menabrea postępowania rządu przy wprowadzeniu podatku od mlewa, izba przyjęła 207 głosami przeciwko 157, prosty porządek dzienny.

Paryż, 26 (14) stycznia. Benoits przedstawił w izbie żądanie interpelacji w przedmiocie prawa o zgromadzeniach publicznych.

(Correspondenz Bureau).

Wiadomości telegraficzne.

* **Wiedeń, 24 (12) stycznia.** *Presse* donosi, że w okólniku przesłanym do agentów dyplomatycznych za granicą, Turcja oświadcza, iż zgodziła się na deklarację konferencji. W okólniku tym powiedziano, że w obec jednomyślnej nagany postępowania Grecji jako przeciwnego prawu narodów, Turcja odstępuje od wprowadzenia w wykonanie wszystkich punktów *ultimatum*, zważywszy że Turcja nie miała zamiaru wypowiedzenia wojny Grecji, ani też upokarzania jej w jakibądź sposób. Porta uważa zatem *ultimatum* za cofnięte, tem więcej, że piąty punkt jego był głównym przedmiotem deklaracji konferencji. (*Corr. Hav. Bul.*)

* **Paryż, 25 (13) stycznia.** Cesarz przyjmował wczoraj w Tuilerjach poselstwo chińskie pod przewodnictwem Burlingame'a. (*Wolfs T. B.*)

* *Bruksela, 22 (10) stycznia.* Na dzisiejszym posiedzeniu izby reprezentantów, minister skarbu zakomunikował wiadomość o zgonie księcia następcy tronu. Izba postanowiła odroczyć swe posiedzenia do czasu ukończenia uroczystości pogrzebowych. (Tamże.)

* *Bruksela, 23 (11) stycznia.* Zwłoki księcia następcy tronu zostały dziś nabalsamowane. Pogrzeb odbędzie się w Laeken w przyszły poniedziałek bez żadnej wystawności. Wszyscy biskupi, z arcybiskupem na czele, znajdować się będą na pogrzebie. (Tamże.)

* *Berlin, 23 (11) stycznia.* N. Preus. Z. ogłosiła artykuł pod tytułem: *Pokój Europy*, w którym oświadcza, że nie należy obawiać się wojny zaborczej ani ze strony Francji, ani też ze strony Niemiec. — Nordd. A. Z. zaprzeczając wiadomości podanej przez Augsburg. Allg. Ztg., oświadcza, że pomiędzy p. de Lavalette a p. Solms nie było nigdy mowy o polemice dzienników berlińskich z wiedeńskimi. (Cor. Hav. Bul.)

* *Berlin, 25 (13) stycznia.* Podług *Neue Preus. Z.*, posiedzenia sejmu pruskiego zamknięte zostaną prawdopodobnie w końcu lutego, otwarcie zaś posiedzeń parlamentu północno-niemieckiego nastąpi na początku marca. (Wolffs T. B.)

* *Kopenhaga, 23 (11) stycznia.* Folksting odrzucił propozycję co do nabycia za granicą wielkich statków pancernych i postanowił, ażeby statki te zbudowane były w kraju. Zapowiedziano propozycję co do wyznaczenia komisji śledczej celem zbadania postępowania dowódcy na Alsen w czasie poddania się tej wyspy. (Corr. Hav. Bul.)

* *Lizbona, 24 (12) stycznia.* Izba deputowanych została rozwiązana i nowa izba zwołana będzie na 4-go maja. (Wolffs T. B.)

* (Ofiary). Do warszawskiego miejscowego zarządu towarzystwa pielęgnowania ranionych i chorych wojowników, wpłynęły, z zapisów zrobionych w upłynionym grudniu, ofiary, otrzymane teraz przez pocztę od założycieli, członków rzeczywistych i współuczestników, a mianowicie: od hrabiego Józefa Skarbka 10 rsr., od Fortunata Zielińskiego 3 rsr., od Józefa Modlińskiego 5 rsr. 81 kop., od lejtnanta floty Zamiatnina 3 rsr., od kapitana Chudiakowa 3 rsr., od pomocnika naczelnika powiatu suwałskiego Szczenkowskiego 3 rsr., od referenta Tomaszewskiego 3 rsr., od obywateli i niektórych urzędników zarządu naczelnika powiatu sochaczewskiego 67 rsr. 29 kop., od p. o. inspektora gimnazjum klasycznego w Radomiu 3 rsr., od nauczycieli: Poletiko 3 rsr. i Brusendorfa 3 rsr., od niektórych urzędników dyrekcji naukowej radomskiej 12 rsr., od hrabiego Littichau 10 rsr., od Stanisława Epsteina 10 rsr., od właściciela dóbr Osiny-kiernozkie Matliszyńskiego 10 rsr., od właściciela dóbr Piotrow Józefa Byszewskiego, jednorazowo 50 rsr., od właściciela domów w m. Gostyninie Pawła Rystoora 3 rsr., od właściciela dóbr Koszelew Krasnowskiego 3 rsr., od obywatela m. Gostynina Warszawskiego 3 rsr., i wniesiono przez naczelnika powiatu gostyńskiego i niektórych urzędników tego powiatu jednorazowo 14 rsr. 50 kop., razem 222 rsr. 60 kop. Do tego dołączono przedstawione przez kasjera generał-majora Chementowskiego 8 rsr. 87 1/2 kop., otrzymane wyżej nad poprzednią sumę za sprzedane świadectwa likwidacyjne, przy złożeniu do banku polskiego gotowizny, w początku organizacji miejscowego zarządu, i w ogóle do 1 stycznia 1869 r. znajdują się złożonych w polskim banku na procent 6,629 rsr. 23 kop.

* (Kurjerek miejski). Wczoraj, na scenie wielkiego teatru, artyści włoscy wykonali pierwszy raz w teraźniejszym sezonie operę „Faust” Gounoda. Oprócz panny Artôt i p. Bossi, których talenta, w rolach Małgorzaty i Mefistofelesa, mieliśmy już sposobność podziwiać w przeszłorocznym sezonie—odznaczyli się świetnie, pp. Carrion i Padilla. Duet wykonany przez pierwszego z nich z Małgorzatą w akcie drugim i poprzedzająca go aria, okazały że p. Carrion jest prawdziwym mistrzem w sztuce władania głosem i w uniejętności śpiewu, a p. Padilla scenę konania w akcie trzecim, odśpiewał i odegrał znakomicie nawet. Wszystkie miejsca na to przedstawienie „Fausta” rozkupiono wcześniej.

— Wczoraj otworzono po raz pierwszy „kuchnię taniej” przy ulicy Freta, w zabudowaniach po-dominikańskich i od godz. 12 w południe rozpoczęto wydawać obiady, bądź na miasto, bądź dla konsumentów przybyłych do jadalnej sali. Jakkolwiek nie wątpiliśmy ani przez chwilę o powodzeniu tej, jak również innych, przyszłości mających otworzyć się „taniach kuchniach”—przecież rezultat dnia wczorajszego przeszedł wszelkie oczekiwania, albowiem w godzinę za-

ledwie po otworzeniu sali i okienka, przez które wydają się obiady na miasto—już wszystkie przygotowane na ten dzień porcje rozbrane lub skonsumowane na miejscu zostały! Naturalnie, że tak szanowne damy pełniące dyżur w dniu wczorajszym, mianowicie zaś panie: Bogowolska, Feistowa i Natansohn, jak również członkowie tow. dobroczynności, kontrolujący biesiadników przy wejściu do sali—i cała służba—rozeszli się wcześniej, umieściwszy jednak na drzwiach zamkniętej kuchni napis, że wszystkie obiady na ten dzień przygotowane rozprzedane zostały. A ileż to osób zgłaszało się w następnym godzinach? Całe ich orszaki spotykaliśmy powracające od zamkniętych drzwi tej kasy, jakby od kasy teatru pod czas przedstawienia „Zbójców” Schillera! Jeżeli, jak wnosimy, liczba konsumentów tej kuchni ciągle wzrastać będzie, to należy nietylko pośpieszyć z otwarciem innych jeszcze—tego rodzaju zakładów, lecz rozszerzyć nawet działalność już istniejącej kuchni—choćby takie rozszerzenie, jako pociągające za sobą zmianę raz określonej normy—nie da się tak znowu zaimprovizować nagle... W każdym razie, ten pierwszy dzień otwarcia „kuchni taniej”, zaświadczył wymownie, nietylko o prawdziwej pożyteczności takich zakładów, lecz i o nagłej i pilnej potrzebie rozwinięcia onych na obszernej skale—najbardziej zaś podobno, zaświadczył o biędzie panującej w licznych warstwach w tym drogim roku i zimnej porze.

— Jakby na dowiedzenie, iż pomimo niedostatku jednych, drudzy opływają w zbytkach, spotykamy w jednej z gazet zagranicznych wiadomość, że dom wyrabiający dotąd sławne wino szampańskie „Mumme” obecnie począł wyrabiać nową, najmodniejszą markę *Champagne-Patti*, a to na cześć sławnej śpiewaczki, goszczącej obecnie w operze włoskiej w Petersburgu. Takie to są na świecie, co krok spotykane kontrasty!

— Z wiadomości bieżących, powtarzamy tu najprzód wiadomość o dwóch maskaradach, na dochód ubogich w resursie obywatelskiej, z których pierwsza odbędzie się jutro wieczorem. Odwołujemy zaś wiadomość o balu dziecięcym, zapowiedzianym na przyszłą sobotę w resursie kupieckiej, gdyż komitet tej resursy zawiadomił wczoraj, iż zaniechał zamiaru urządzenia takiego balu. Tak więc, zamiast dzieci, będą tańczyć starsi tylko! Jeżeli za taki zawód wyrażony młodocianemu pokoleniu naszemu—otrzyma ono stosowną kompensatę, w paczkach naprzykład... z dodaniem do nich widowiska szopkowych teatrzyków, to sądzimy, że ostatek chętnie zgodzi się na zamianę, albowiem w tym wieku szczęśliwym brakuje ludziom głównej do tańców podniety: „chęci podobania się”. Zresztą, dzieci to dobre stworzenia! Łatwo im będzie wyperswadować, że mają przed sobą jeszcze całą przyszłość do zabaw, gdy tymczasem starsi muszą się śpieszyć, ażeby odtańczyć swoje, opóźnione często pochopy, nim do ostatniej galopady—*funebre*, zaprosi ich kościuska dłoń Saturna!...

— Ubogie dzieci szczęśliwiej wyszły tym razem, albowiem nietylko że nieodwołano, dwóch widowisk scenicznych, przeznaczonych im w Ochronie imienia Baudouina, lecz nadto jeszcze, dodano trzecie, które właśnie w dniu dzisiejszym odbędzie się znowu.

— Koncert na dochód niezamożnych studentów szkoły głównej, pod dyrekcją Moniuszki, odbędzie się w dniu 2-m lutego w reductowej sali. W programie tego koncertu umieszczone są „sonety krymskie”, a w jego części deklamacyjnej pani Rakiewiczowa i p. Królikowski udział przyjęli. Mówiąc o koncertach, musimy donieść czytelnikom, że sławny fortepjanista, Antoni Kątski, daje obecnie koncerta w krainie krokodyłów—albowiem zachwyca on grą swoją publiczność starożytną stolicy Egiptu—Kairu. Tak uczynny zwykle skład fortepjanów Grosmana i Hermana, znalazłby się w wielkim kłopotcie, gdyby mu przyszło dostarczyć instrumentu na te koncerty sławnego ziomka!

— Debiuty są obecnie u nas na porządku dziennym. Po pp. Leszczyńskim, Eulinfeldzie i Dobrowolskim—dzisiaj, ukaże się na scenie Rozmaitości, pani Przedpeńska uczennica b. szkoły dramatycznej, a p. Wojakowska, o której debiucie w operze „Flis” już donosiliśmy, wystąpi raz pierwszy w przyszłą niedzielę.

— P. Wanda Junossa (czy nie Janotta?) rodaczka nasza, o której istnieniu dotąd niesłyszeliśmy, ma dać a raczej dała już koncert na fortepianie w Wiedniu, albowiem „Signale”, pismo muzyczne w Lipsku, zapowiedziało ten koncert na dzień 26 b. m. — Lecz i u nas, nietylko w Warszawie lecz i na prowincji rozkoncertowano się znowu, albowiem jeżeli tu niebawem już będziemy mieć koncerta Hermana, Dulęby, Zarzyckiego i Stolpego,—prócz wielu innych, które w czasie postu, wraz z śledziami i sztokfiszem

spadną na nas zapewne, dowiadujemy się, że i w m. Łodzi popisywał się niedawno wiolonczelista p. Maczyński, b. elew tutejszego instytutu muzycznego, a w Petrokowie, występowała przejeżdżająca śpiewaczka p. Fanna Wagrtsch.

— Zwolennikom opery włoskiej donosimy, iż następną z kolei operą, na repertuarze tutejszej trupy włoskiej, będzie znany na scenie naszej i lubiony bar-dzo „Fra Diavolo” Auber; zaś licznym wielbicielom sceny Rozmaitości radzimy wcześniej zamówić sobie bilety na debiut p. Żółkowskiej, córki genialnego komika naszego, która już podobno niebawem, bo w przyszłym tygodniu, ukaże się w komedji „Stary Jęgomosć”, o czem już dawniej donosiliśmy.

— Na tutejszej wystawie sztuk pięknych pojawiła się nowalja artystyczna. Hrabia Julian Łubiński umieścił tam próbę malarstwa na porcelanie, farbami ogniotrwałymi. Są to dwa wazon, na jednym wyobrażony jest Husarz i Zaporozec podług Orłowskiego, na drugim zaś, rycerze podług Salvatora-Rosy.

— Na zakończenie, zawiadomimy czytelników o jeszcze jednym wynalazku... Oto, dotychczasowy sklep piernikarski p. Witchena przy ulicy Senatorskiej, wypieka w tym karnawale... paczki! które tem odznaczają się głównie, iż mają wewnątrz konfitury takie same jak paczki pochodzące z innych cukierni tutejszych! Tę ważną wiadomość wyczytawszy w jednym z pism tutejszych, dzielimy się znią z czytelnikami naszymi.

AL.
* (Maskarada). Warszawskie towarzystwo dobroczynności ma honor podać do wiadomości publicznej, że jutro, w dniu 16 (28) stycznia r. b. (we czwartek), daną będzie na dochód ubogich pod opieką tutejszej instytucji zostających maskarada w salonach resursy obywatelskiej, podczas której orkiestra pod dyrekcją pp. Lewandowskiego i Kuhne, wykona celniejsze utwory muzyczne. Cena biletu wejścia od osoby rs. 1. Biletów natychmiast można codziennie w kancelarji towarzystwa od godziny 4-iej do 6-iej wieczorem, zaś w czwartek w resursie obywatelskiej, poczynając od godziny 4-iej z południa.

* (Wiadomości gospodarskie. — Księgosusz). Podług korespondencji z d. 27 grudnia (8 stycznia) z powiatu kaliszskiego (gub. kaliszka) do *Gaz. Pols.*, rok ubiegły można śmiało policzyć tam do rzędu pomyślnych dla robot polnych. Sprzęt siana i zboża był obfity i pogodny; zasiewy pomimo suszy dopełniono w właściwym czasie, a następnie deszcze i ciepła dozwoliły przygotować ziemię pod jarzyny. Sprzęt kartofli był tak znaczny, jakiego w tamtych stronach nie pamiętają. Pomimo tego wszystkiego narzekają tam na niedostatek. Pszenica po większej części wymłócona i odstawiona i zaledwie w 1/6 części znajduje się jeszcze w rękach gospodarzy, i z żytem nie lepiej. O wełnę nikt się nie pyta; okowita sprzedaje się po niskich cenach i w małej ilości; garniec płacą po kop. 64 w większych partjach, a w mniejszych po kop. 75 — 80. — Księgosusz który pojawił się tam między wołami wołyńskimi, z Warszawy przez rzeźników tutejszych sprowadzonymi i udzielił się bydłu włościańskiemu, w skutek energicznych przez władze użytych środków zupełnie ustał. Z powodu trwałego ciepła, oziminy zazieleniły się jakby z rozpoczęciem wiosny; ziemia w skutek ciągle padających deszczów tak jest wilgotną, że obawiać się trzeba gwałtownych mrozów, któreby bardzo niekorzystny wpływ na stan oziminy mogły wyrzec. — Najwyższe ceny targowe są tam następujące: korzec pszenicy rs. 5 k. 40, żyta rs. 4 k. 5, jęczmienia rs. 3 k. 90, grochu tyleż, owsa rs. 2 k. 25, kartofli od k. 60 do 75.

* (Ceny zboża). Podług dostarczonych nam wiadomości z d. 8 (20) stycznia r. b. przez gubernatora kieleckiego, ceny zboża w gubernji kieleckiej od 15 (27) grudnia r. z. do 22 grudnia (3 stycznia) były następujące: za czwart żyta płacono przeciętno rs. 7 kop. 15 1/2, owsa rs. 3 k. 55, za pud siana k. 30, za pud słomy k. 24.

* (Wypadki miejskie). W dniu onegdajszym, niejaki Józef Sobolewski, lat 21 wieku mający, osadzony w areszcie przy cyrkule, za kradzież, będąc przytem zupełnie trzeźwym, powiesił się na kłamece u drzwi, zaczepiwszy się o takową swoim halsztukiem; zaraz jednak dostreżony, odczepiony został i przy życiu pozostaje. Sobolewski odesłany do szpitala św. Ducha, a po wypisaniu z tegoż, postąpiono z nim będzie według prawa. — Starozakonny Abes Hempel, faktor, w wieku lat 69, zamieszkały w domu pod Nr. 1055, nagle zmarł. Dla wprowadzenia o tem śledztwa, sąd zawiadomiono i przez policję zarządzono dochodzenie. — Na ulicy Krakowskie Przedmieście, w domu pod Nr. 410, belka przytykająca do komina zapaliła się, lecz ogień przez przybyłych zaraz ludzi straży ogniowej ugaszony został, belkę wyrabano. — Dorożkarz Nr. 286, przez nieostrożność potrafił przechodzącą Marjanę Mach, która upadłszy, uległa lekkiemu skaleczeniu nogi i twarzy. Mach od-

wieziono do mieszkania, a dorożkarz aresztowany, dla ukarania.

*** Kursa monet zagranicznych w Warszawie.**

Za talar wczoraj	rs. 1 kop. 10	dzis	rsr. 1 kop. 10.
Za frank	" " " 29	" " "	" " " 29.
Za złoty ren.	" " " 61	" " "	" " " 61.

NB. Wiadomość ta nie pochodzi z urzędowego źródła i może służyć tylko za wskazówkę.

*** (Powinszowanie).** *Kijewlanin* pisze, że zarządzający częścią cywilną w gubernjach południowo-zachodnich pomocnik dowodzącego wojskami okręgu wojennego kijowskiego, generał-lejtnant Kozłaninow, przesłał do podnóżka tronu wiernopoddańcze powinszowanie nowego roku od mieszkańców kraju południowo-zachodniego i urzędników cywilnych i wojskowych. Na co odebrane zostały następujące telegramy: 1) *od ministra spraw wewnętrznych*: „Najjaśniejszy Pan polecił raczyć podziękować mieszkańcom Kijowa, za powinszowanie.” 2) *Od ministra wojny*: „Najjaśniejszy Pan dziękuje wam i wojsku za powinszowanie nowego roku.”

*** (Ofiary na kaplicę carskosielską).** Gazeta *Golos* pisze: Na pamiątkę ocalenia Najjaśniejszego Cesarza od zamachu w Paryżu, wpłynęło do kasy ministerstwa dworu Cesarskiego, od czasu otwarcia podpisów, to jest od 23-go listopada 1867 roku do 20-go grudnia 1868 roku włącznie, w ciągu 13-tu prawie miesięcy, razem 41,698 rs. 35³/₄ kop. Ponieważ anszlag na budowę kaplicy w Carskim-Siole obliczony został na 14,000 rsr., przeto ochmistrz dworu baron Büler, zgodnie z życzeniem wielu ofiarodawców, upraszał ministra dworu Cesarskiego o wyjednanie Najwyższego zezwolenia, ażeby reszta ze składek na kaplicę carskosielską, jaka pozostanie po zupełnem urządzeniu tej kaplicy i po wyznaczeniu sumy niezbędnej na utrzymanie tak samej kaplicy, jak również inwalida, któremu powierzony zostanie dozór nad nią, użyta została na cele dobroczynne w Carskim-Siole, mianowicie na utrzymanie kilku łóżek w szpitalu tamecznym i na 20 stypendjów w progimnazjum, które ma być tam otwarte 30-go sierpnia 1869 roku.

*** (Zmiany w administracji).** *Rus. Wiest.* pisze: W ostatnich czasach zasły w wyższej administracji kraju nadbałtyckiego ważne zmiany, o których uważamy za stosowne powiedzieć kilka słów. W listopadzie roku zeszłego mianowany został gubernatorem estlandzkim referent komitetu ministrów, rzeczywisty radca stanu Galkin; w grudniu przeznaczony został na nowo zaprowadzoną posadę pomocnika kuratora okręgu naukowego dorpackiego, pomocnik kuratora okręgu kazańskiego p. Nikolicz; następnie w 1-szym numerze *Prawitel. Wiestnika* czytaliśmy nominację p. W. P. Poliwanowa na wice-gubernatora estlandzkiego. W ten sposób, najgodniejsi reprezentanci zasad ruskich stanęli na czele administracji gubernjalnej i wychowania publicznego.

*** (Przesiedlanie się greków).** Do gazety *Parowoz* piszą z Odesy, że do miasta tego rozpoczęło się przesiedlanie się greków z Konstantynopola. Przesiedleńcy trudnią się po większej części handlem i są bogaci. Donoszą, że przybyło już do Odesy przeszło stu przesiedleńców z Konstantynopola. Jeden z domów kupieckich greckich, którego członkowie są poddanymi ruskimi, nabył 300 statków kupieckich greckich.

*** (Nowa gazeta).** Czytamy w dzienniku *Golos*: Otrzymałmy pierwszy numer *Riżskiego Wiestnika*, tej pierwszej gazety ruskiej wychodzącej w kraju esto-łotyszkim. O ile wnosić można z pierwszego numeru, *Riżskij Wiestnik* zamierza poświęcić się głównie nietylko interesom społeczeństwa ruskiego w kraju esto-łotyszkim, lecz także zbliżeniu tego społeczeństwa ze społecznością ukształconych łotyszów, którzy okazują, podług słów *Riżskiego Wiestnika*, wielkie społeczeństwo dla naszych krańców ruskich nad Bałtykiem. Nowa gazeta podaje nader ciekawy przegląd teraźniejszego położenia rosjan w Rydze. Z przeglądu tego okazuje się, że działalność społeczna kółek ruskich rozwinięta jest tam w dość znacznym stopniu. W Rydze istnieją z inicjatywy prywatnej: 1) towarzystwo opieki nad ubogimi robotnikami ruskimi; 2) towarzystwo dobroczyńców biblioteki narodowej ruskiej; 3) klub ruski; 4) męskie towarzystwo śpiewu „Bojan” i także towarzystwo żeńskie „Lado”. Wszystkie te instytucje prywatne, podług słów *Riżskiego Wiestnika*, są w stanie kwitującym, i naturalnie, że przy takim rozwoju życia społecznego w kółkach ruskich w Rydze, gazeta w języku ruskim stawała się niezbędnie potrzebną. Spodziewać się należy, iż *Riżski Wiestnik* zadosyćczyni w zupełności potrzebie, która go wywołała, i że czytelnicy ruscy tej gazety będą zawsze znajdować w niej (o ile tego można wymagać od wydawnictwa podczuwalnego) odgłos spółczucia dla swych życzeń i słusznych wymagań.

*** (Czasopisma ruskie).** Czytelnia p. Frühlinga zaprenumerowała na rok bieżący następujące czasopisma ruskie: *Otieczestwennija Zapiski*, *Ruskij Wiestnik*, *Wsiemirnyj Trud*, *Wiestnik Europy*, *Russkij Archiw*, *Dielo*, *Zarja*, *Sobranje inostrannykh romanow*, *Juridyczeskij Wiestnik* i *Modnyj Swiet*. Czytelnia spodziewa się, że usunie wszelką trudność w otrzymywaniu przez abonentów dziennika żadanego, przez to, że zaprenumerowała po sześć egzemplarzy każdego z wyżej wyszczególnionych czasopism; w ten sposób czytelnia pomnażać się będzie co miesiąc o 60 tomów. Abonament na książki (ruskie, francuzkie, niemieckie, angielskie, polskie), wynosi miesięcznie 75 kop., na czasopisma zaś i książki 1 rsr. 20 kop. Abonentom zamieszkałym w innych miastach, czytelnia posyła książki przez pocztę.

*** (Przyznanie stopni lekarskich).** Gazeta lekarska donosi, że w r. 1868 w Cesarskiej akademii medyczno-chirurgicznej ukończyli kurs nauk lekarskich 65, a weterynaryjnych 13 osób. W liczbie pierwszych było stypendystów wojskowych 15, stypendystów innych wydziałów i osób 7, wolnych słuchaczy 43. Pomędzy temi ostatnimi było weterynarzy 1-ej klasy 9, pomocników weterynarzy 4; a pomiędzy stypendystami różnych wydziałów ukończyła całkowity kurs nauk stypendystka wojska baszkirskiego Barbara Kaszewarowa, której historia nauk skreślona na uroczystym akcie akademii, 22 grudnia, zwróciła powszechną uwagę.

*** (Uzbrojenia na wschodzie).** Do *Pester Lloyd* a piszą z Konstantynopola, że robią się tam przygotowania do uzbrojeń, lecz że niestety, nie ma pieniędzy! Daud-pasza nie mógł dostać ich ani w Wiedniu, ani w Paryżu. A tymczasem pieniądze są niezbędnie potrzebne, i Sadyk-pasza (znany polak Czajkowski) pojechał do Paryża w celu dostania takowych za jakąś cenę. Rząd turecki, chcąc być w możności uskutecznienia w dalszym ciągu uzbrojeń, usiłował pożyczyć na krótki czas 2 miliony piastrow u bankierów konstantynopolitańskich. — Do Tesalji miano posłać w tych dniach 50 dział i mnóstwo amunicji. Podług korespondenta *P. Lloyda*, utrzymanie pokoju jest niemożliwe, wnosząc z tego, co dzieje się w Konstantynopolu i Atenach. — W Atenach dokonywane są również ogromne uzbrojenia, w czem dopomaga głównie poseł amerykański w Konstantynopolu, p. Morris, który, jak powiada *P. Lloyd*, nie zważa na reklamacje tureckie, powołując się na to, że słucha swoich praw, które są dla niego obowiązujące.

*** (Dąb Abraama).** Z Jerozolimy donoszą do augsburgskiej *Allg. Ztg.*, że tameczny klasztor ruski kupił znany z historii świętej dąb Abraama, z całym należącym do niego polem pod Chevronem; miejsce to otoczone jest wysokim murem. Koło dębu ma być zbudowany przytułek dla pątników. Ze wszystkiego okazuje się, że dąb będzie zachowany, a dotąd strasznie go kieroszowali jerozolimscy spekulanci, — jak powiada powyższej przytoczona gazeta, która wynurza pobożne życzenie, aby i drzewa oliwne na górze Oliwnej, gdzie modlił się Zbawiciel, były także zaoszczędzone.

Wypadki w Hiszpanji.

*** Madryt, 23 (11) stycznia.** Wiadomość zakomunikowana przez telegraf zaatlantycki, jakoby pomiędzy Stanami Zjednoczonymi i Hiszpanją wszczęte zostały układy w przedmiocie nabycia wyspy Kuby, jest całkiem bezzasadna. Rząd tymczasowy oświadczył, że nie zgodzi się nigdy na taką propozycję. (*Wolffs T. B.*)

*** Madryt, 24 (12) stycznia.** Dziś odbyło się w kościele protestanckim po raz pierwszy nabożeństwo publiczne. (*Tamże.*)

*** Ostatnie wiadomości z Hiszpanji** zachwiały poniekąd pewność, jaką wnosząc z pierwszych wieści, można było mieć o zwycięstwie stronnictwa monarchicznego, t. j. stronników rządu tymczasowego. Wszystkie wiadomości o wyborach zgadzają się się wprawdzie dotąd pod tym względem, że większość jest po stronie kandydatów rządowych. Podług korespondencji z Madrytu do *Patrie*, liczba wyborców w całej Hiszpanji wynosi 3,619,640 głów; z tej liczby, która w każdym razie nie cała zgłosiła się do urn wyborczych, prawie połowa głosowała za kandydatami rządowymi. Do *Constitutionnel'a* piszą, że na 352 członków kortezów, najmniej 180-u należy do liczby bezwarunkowych stronników rządu tymczasowego, i sam nawet korespondent madrycki gazety *Siecle*, bardzo oddany sprawie republikańskiej, podaje liczbę deputowanych republikańskich na 100 tylko; lecz korespondent *Constitutionnel'a*, jak również korespondent *Siecle'a*, wątpią, ażeby większość była dość silną dla dania rządu tymczasowemu

trwałego poparcia i dla skutecznego dopomożenia mu w jego usiłowaniach skierowanych do rozwiązania kwestji obsadzenia tronu. Toż przekonanie podziela umiarkowańsze pisma madryckie, jak np. *Epoca*, która ubolewa nad tem, że wraz z rezultatami wyborów do kortezów, nie spadła zasłona zakrywająca najbliższą przyszłość Hiszpanji i nie zostały usunięte obawy żywione w tym względzie. Do *Siecle'a* piszą zresztą, że rząd tymczasowy nie ma najmniejszej ochoty do zbyt rychłego spieszenia się z rozwiązaniem kwestji obsadzenia tronu. Podług wiadomości z tegoż źródła, po udzieleniu przez kortezy zatwierdzenia dla dotychczasowej działalności rządu tymczasowego i po rozwiązaniu tego ostatniego, kierunek rządu powierzony zostanie prawdopodobnie triumwiratowi, który złożony będzie z pp. Rivero, Prima i Olozagi i który zwróci przedewszystkiem uwagę na uorganizowanie silnej administracji, pod zasłoną której będzie mogło nastąpić później rozwiązanie kwestji obsadzenia tronu, bez obawy narażenia się na dalsze wstrząśnienia. Na teraz atoli uważać można tę ostatnią wiadomość jedynie jako dobrze pomyślaną kombinację. Trudno jest rozstrzygnąć, czy uzasadnione są skargi stronnictw na nielegalne oddziaływanie na wybory ze strony przeciwników. Tymczasem rząd nadał swym uzalaniem się na manewra wyborcze ze strony republikanów wyraz praktyczny, albowiem unieważnił wybory w Barcelonie, gdzie republikanie rozdali od 1,000 do 1,200 kartek wyborczych osobom nie mającym do tego prawa, i polecił dokonać nowe wybory. (*Nordd. A. Z.*)

*** Correspondencia** podaje następujący rezultat wyborów: 215 monarchistów, 72 republikanów i niezliczona liczba deputowanych absolutystycznych i bezbarwnych.

*** Korespondent madrycki** pisze do *Timesa*: Pogłoska o uorganizowaniu wyprawy zbrojnej na korycję hr. Girgenti, którą zakomunikowano tu przez telegraf, oparta jest na następujących danych: Oficer meksykański, generał Taboada, stara się od pewnego czasu werbować oficerów hiszpańskich do wyprawy do Meksyku, która ma tam działać wspólnie ze stronnictwem monarchicznym. Nie mniej jak 300, podług innej zaś wersji nawet 500 oficerów podjęło się, za zezwoleniem rządu, tego przedsięwzięcia i otrzymało urlopy na dwa lata. Fundusze znajdujące się do rozporządzenia tej wyprawy obliczone są na 20 milionów dolarów, i powiadają, że 16,000 ludzi oczekuje w Meksyku na hasło, jakie im dadzą pomienieni oficerowie, ażeby chwycić za broń i ogłosić hrabiego Girgenti królem. Wyprawa ma zgromadzić się w Gibraltarze, gdzie każdy oficer dostanie 200 dolarów porękwacznego. Powiadają, że Santa-Anna jest duszą całego tego przedsięwzięcia.

Austrja i Ziemie Słowiańskie

*** (Kwestja galicyjska. — Sądy duchowne i małżeństwo cywilne).** *Wiedeń, 23 stycznia.* Deputowani galicyjscy, którzy życzyli sobie, ażeby rezolucja sejmowa lwowskiej złożona została w radzie państwa przez ministerstwo, nietylko otrzymali odpowiedź odmowną, lecz nawet rząd dał im do zrozumienia, że sprzeciwi się złożeniu tej rezolucji, chociażby takowe miało nastąpić na innej drodze. Nie wiadomo jeszcze, co deputowani galicyjscy poczną po tej odmowie; prawdopodobnie atoli usiłować oni będą przed stanowczem wycofaniem się z rady państwa, nakłonić większość izby deputowanych, ażeby sama zażądała od rządu złożenia w izbie rezolucji sejmowej galicyjskiej. Gdyby, jak to przewidywać należy, i ten manewr nie powiódł się, w takim razie pozostawałaby jeszcze możliwość złożenia rezolucji jako wniosku samoistnego deputowanych galicyjskich, dla wywołania w izbie deputowanych rozpraw nad nią; lecz środek ten wydaje się frakcji galicyjskiej nieodpowiednim godności ich reprezentacji prowincjonalnej, i pisma galicyjskie oświadcza, że stanowiąc za tem, ażeby deputowani galicyjscy opuścili natychmiast radę państwa, jak skoro drugi z wyżej wspomnianych środków odrzucony zostanie przez większość. — Stronnictwo wierne konstytucji, mianowicie liberalni niemieccy w izbie deputowanych, doznają wkrótce, jak zapewniają, nie jednego rozczarowania. Upadek, jakie stronnictwo to spodziewało się spowodować dla dalszego funkcjonowania sądów duchownych do spraw małżeńskich zapomocą interpelacji Weich'a, nie przyjdzie na teraz do skutku, albowiem rząd zamierza odpowiedzieć na tę interpelację w ten sposób, że nie nie wie o tem, na co interpelacja użala się, żaden bowiem z prokuratorów nie skarżył się jeszcze dotąd na ewentualne wyroki sądów duchownych do spraw małżeńskich. Jednocześnie prawie rozproszą się także illuzje, jakie miano w sferach deputowanych co do chęci ze strony ministerstwa natychmiastowego wprowadzenia w wykonanie obowiąz-

kowego małżeństwa cywilnego. Deputowany Dr. Sturm chciał uprzedzić w tym względzie ministerstwo i złożył w izbie całkiem już opracowane prawo w przedmiocie obowiązkowego małżeństwa cywilnego; lecz obecnie rozeszła się wiadomość, że rząd ani sam nie zamierza zrobić propozycji w tym duchu, ani też nie zgodzi się na przyjęcie projektu Sturm'a. Wśród tych okoliczności, znaczna część deputowanych liberalnych zamierza opuścić szeregi większości ministerjalnej i uorganizować nowy klub opozycyjny. Trudno zrozumieć, w jaki sposób rada państwa będzie mogła obradować w takim razie, zwłaszcza jeżeli deputowani galicyjscy opuszczają także salę posiedzeń. (Nordd. A. Z.).

* (Madiarski centralizm). Dziennik N. Pozor pisze: „W gorącej walce pomiędzy prawicą i lewicą sejmu węgierskiego, trzymamy stroną ostatniej. Polityka żadnego stronnictwa nieomal nie była mniej moralną i bardziej przejętą jezuityzmem, jak polityka węgierskiej prawicy i chorwackich madiaronów, którzy ją podtrzymują. Przyczyna tego jest następująca: dopóki rząd wiedeński jednakowo trzymał w jarzmie węgierskie narody, dopóki żywił niemiecki krępował Chorwację i Węgry, dopóty obrońcy prawicy zbroili się przeciwko wiedeńskiemu centralizmowi i obiecywali narodom złote góry. Teraz centralizm madiarski łączy się z niemieckim i działa z większą zaciętością i złośliwością, niż absolutyczny centralizm do 1860 r. Polityką prawicy kierują nie europejskie względy, lecz madiarski egoizm, wymierzony przeciw niemadiarskim narodowościom. Zawarte z Austrią przymierze, nadało jeszcze większą władzę i siłę przeciwnarodowościowej polityce madiarów. Prawica, pragnąc uszczęśliwić Węgry i ich narody, używa władzy i siły, a nie rozumu i sprawiedliwości, i od tego czasu zapomniawszy o udzielonych obietnicach, nie myśli o nieszczęściu, które ciążyło nad Węgrami i pogardza walką, którą jednakże toczyły wszystkie narody węgierskie.”

* (Rozboje w Węgrzech). Lwowskie Słowo pisze: „O rozbojach i rabunkach w Węgrzech donoszą dziwne wieści nawet i madiarskie gazety. Nie ma dnia żeby gdzie nie zdarzyła się napaść na przejeżdżających przez lasy, żeby nie wyjmowano szyn na drogach żelaznych, nie rabowano kościołów, kas rządowych i t. p. O takim smutnym stanie samoisntnych Węgier, bardzo słusznie powiedział niedawno co następuje deputowany lewicy p. Maurycy Jokay, zwracając się do swych wyborców: Węgry teraz są w takim położeniu, że każde małe państwo, jak na przykład Rumunia, może im grozić. Nie dość na tem, nawet pięciu lub sześciu rozbójników może zatrzeć kraj i przestraszyć rząd.”

* (Tyfus w ratuszu w pragskim). Dziennik chorwacki Narod. Nowine pod 21 stycznia pisze: „W Pradze, w ratuszu Nowego Miasta, gdzie osadzeni są liczni polityczni przestępcy, ukazał się tyfus. Z tego powodu sąd ziemski zdecydował, o ile możliwości uwolnić tych z osadzonych, którzy znajdują się w więzieniu śledczym i nie wykonywać kary względem osób już osadzonych. Właściciel dziennika Narod. Listy, Juliusz Gregr przesłał telegrafem prośbę do ministra sprawiedliwości, aby na zasadzie rozporządzenia ministerjalnego z 3 stycznia 1866 r., osadzeni redaktorowie wspomnianej gazety pp. Tuma, Göbel i Kout, z których pierwszy dwaj są żonaci, byli wypuszczeni z więzienia dopóki panuje tyfus, a pan Gregr złoży potrzebą w tym celu kaucję. — Dr. Cziżek, znany obrońca w sprawach prasowych czeskich, na mocy decyzji senatu sądu ziemskiego, wyłączony został z listy adwokatów prażskich na jeden rok.”

* (Bójka). Indep. belge i Italie opowiadają następujący wypadek pomiędzy żołnierzami armii austriackiej. W Wiedniu, podczas świąt Bożego Narodzenia, huzarzy węgierscy i ułani polskiego pochodzenia, zgromadzili się wleżącym przy koszarach szynku na tańce. Z początku walcowali razem bardzo zgodnie. Nagle jeden ułan zawołał do muzykantów: „mazur!”; huzarzy z kolei krzyknęli: „czardasz!” W skutku tego powstał spór, potem walka na pięście, a na koniec jedni i drudzy pobiegli do koszar po broń, zaczęli potem formalną bitwę. Ukazanie się oficerów na miejscu wypadku nie pomogło i dla tego musiano wezwać piechotę, która bałgnetami rozjęła walczących; lecz na nieszczęście jest ranionych dwóch huzarów i jedenastu ułanów.

* (Sprawy galicyjskie). Lwowskie Słowo pisze: „Święto Jordanu odbyło się we Lwowie w tym roku nie tak uroczysto jak lat poprzednich, naprzód dla tego, że w tej uroczystości nie uczestniczył metropolita Spirydjon z powodu choroby, a powtórnie, z powodu silnego mrozu (14 stopni) przybyło mniej ludu na święcenie wody, niż zwykle bywało; wojska nie znajdowały się i nie było wystrzałów z nowych ka-

rabinów iglicowych, ponieważ na odezwę tutejszego ordynarjatu, władza wojskowa odpowiedziała, że parady w dni świąteczne dopuszczają się tylko w wypadku jeżeli zimno nie przenosi 6 stopni. Z prawdziwą wdzięcznością wspominamy o obecności na tej uroczystości namiestnika Galicji p. Possingera i prezesa sądu wyższego p. Komersa, którzy pomimo zimna znajdowali się na tej ceremonii do samego końca i pili wodę święconą, wraz z zebranym ludem pod gołym niebem. — Jakób Szwedicki, ksiądz lwowskiej parafii świętych ran, zarazem dziekan lwowski i komisarz szkół zestrony ordynarjatu, uwolniony został od dwóch ostatnich obowiązków na własne żądanie. Na miejsce jego mianowany został kanonik Pawlikow, zaś prebyszcz w Hermanowie, Jan Juskiewicz asesorem lwowskiego dekanatu zewnątrz miasta Lwowa, z wyjątkiem sześciu parafii. — Polacy gniewają się na rząd ruski za to, że ten stara się wprowadzić w Polsce wykład języka słowiańsko-ruskiego, chociaż nauczanie się tego języka, dla nich, jako słowian, jest bardzo pożyteczne. Tymczasem polacy nie zwracają uwagi jak ich rodowito-polski kraj, zostający pod panowaniem Prus, tak zwana Wielko-Polska, co raz bardziej niemieczy się, staje się dla słowian zupełnie obcym, tak że nawet nazwiska niektórych miejscowości urzędownie przekształcają się na niemiecki ład. Tak, niedawno król pruski rozkazał, żeby majątek Pszczew w księstwie poznańskim, nazywał się Hiller-Hertringen, na pamiątkę zmarłego jego właściciela. Tym sposobem niemieczono prawie na połowę księstwo poznańskie, a w samym mieście Poznaniu, żywił polski okazał się tak słabym, że na 40 miejskich reprezentantów wybrano w roku zeszłym tylko 4 polaków.”

* (Nowe pismo galicyjsko-ruskie). Lwowskie Słowo w dniu 3 stycznia rozeszło 1-y numer. Słowa do gromady. Format dodatku jest taki sam jak Galicianina; przyjęty został przez redakcję Słowa w tym celu, żeby w końcu roku można było oprawić Słowo do gromady z Galicianinem, w jeden tom.

* (Proces Karagieorgiewicza). Pest. Lloyd donosi, że sędzia kryminalny p. Szarvasy, ukończył śledztwo w sprawie wyganego księcia serbskiego Karagieorgiewicza i innych osób, które miały udział w zamordowaniu księcia Michała, oddanych pod sąd kryminalny w Peszcie. Tenże dziennik podaje następujące szczegóły: Wprowadzenie sprawy księcia Karagieorgiewicza i jego współników: Trifkowicza i Fil. Stankowicza, wyznaczone zostało przez sąd kryminalny na d. 8-go lutego. Sprawa będzie toczyła się publicznie. Unieważniono śledztwo z powodu braku dowodów (?) w sprawie następujących osób: Włodzimierza Jowanowicza, poddanego serbskiego, współpracownika dziennika politycznego Zastawa w Nowym-Sadzie, Lubena Karawelowa z Bułgarii, który poprzednio mieszkał w Nowym Sadzie jako przesiedlony, i Mikołaja Tomicza, nauczyciela w Samborze. Wszystkich trzech wypuszczono na wolność.

Francja

* (Deklaracja konferencji). Jour. des Déb. podaje w następujących słowach ogólną osnowę deklaracji zredegowanej przez konferencję w przedmiocie sporu grecko-tureckiego: Konferencja postanowiła wystosować do rządu greckiego deklarację przyznającą słuszność rządowi tureckiemu co do dwóch pierwszych punktów jego ultimatum. Jeżeli nas dobrze poinformowano, w deklaracji tej powiedziano, że żadne państwo nie może bez sprzeciwiania się zasadom prawa narodów i prawa międzynarodowego, ani upoważniać ani też tolerować na swoim terytorjum tworzenia się i organizowania band ochotników, których istnienie mogłoby być niebezpiecznym, albo też zagrażać jego sąsiadom, ani też pochwałać lub dozwalać, ażeby statki handlowe i inne noszące jego flagę, uzbrajały się w jego portach i zapatrywały się u nich w prowizję dla dania pomocy powstańcom, bez zważania na zaprowadzoną regularną blokadę; — że zasady te prawa publicznego są obowiązzkowymi bez wyjątku dla wszystkich krajów ucywilizowanych, i że nie można zasłaniać się, dla przekraczania ich, ani szczególnymi instytucjami, ani też specjalnem prawodawstwem. Grecja powinna będzie zatem szanować w przyszłości te zasady i przedsięwziąć środki, ażeby takowe szanowane były na całym jej terytorjum.

* (Misja hr. Walewskiego). Paryż, 24 stycznia. Hr. Karol Walewski odplynał wczoraj wieczorem z Marsylii na statku pocztowym Seamandre do Piraeus. Mówią, że na tym samym statku odplynał urzędnik poselstwa helleńskiego i poseł rządu angielskiego, przybyły wprost z Londynu i udający się z misją do Aten. Ponieważ statek Seamandre odbywa szybkie kursa, sądzą, że przybędzie on w środek do Piraeus. Depesze zatem, które powiódł hr. Wa-

lewski, będą mogły być doręczone tego samego dnia wieczorem. Gabinet ateński, który wie już o co chodzi, i który powinien dać jak najspieszniejszą odpowiedź, będzie miał przed sobą dla naradzenia się cały dzień czwartkowy. Z portu pirejskiego odjedzie natychmiast statek do stacji telegraficznej w Messynie, dla przesłania odpowiedzi rządowi greckiego, która według wszelkiego prawdopodobieństwa, znana będzie w Paryżu w sobotę 30 stycznia, albo w niedzielę 31 stycznia. (La Patr.)

* (Ciało prawodawcze). Paryż, 24 stycznia. Ciało prawodawcze zajmowało się wczoraj w dalszym ciągu sprawdzaniem wyborów nowych członków izby. Złożone zostały dwa nowe żądania interpelacji: jedna przez kilku członków prawej strony co do kierunku jaki rząd zamierza nadać polityce wewnętrznej kraju, druga, złożona przez p. Bethmont, co do wewnętrznego stanu kraju. (La Fr.)

* (Budżet m. Paryża). Według Public wiadomość podana przez Patrie dotycząca budżetu m. Paryża, nie była w zupełności dokładną. Mowa jest tylko o przedstawieniu pod zatwierdzenie ciała prawodawczego nie budżetu municypalnego w ogólności, ale budżetu nadzwyczajnego. (La Fr.)

Włochy i Rzym.

* (Izba deputowanych). Florencja, 23 stycznia. Na dzisiejszym posiedzeniu izby deputowanych, deputowany Forrigiani zażądał śledztwa ze strony ministerstwa w przedmiocie ostatnich wypadków przy poborze podatku od mlewa. Sella gani sposób tego poboru, lecz przyznaje, że zawieszenie prawa o podatku od mlewa pociągnęłoby za sobą znaczne straty finansowe, i chwali ministerstwo za szybkość, z jaką spokojność została przywrócona. Minister skarbu odpowiada, że w kraju przywrócony został stan normalny i że pobór podatku od mlewa jest na przyszłość zapewniony. W ciągu rozpraw minister sprawiedliwości oświadczył, że jak skoro przyjdzie stosowny na to czas, rząd proponuje projekt do prawa, mającego na celu zapobieżenie nadużyciom ze strony prasy, bez ograniczania jej wolności. (Wolfs T. B.)

Turcja i ziemie słowiańskie

* (Położenie Bośni). Gazeta serbska Vidovdan ogłasza o Bośni następującą korespondencję z Londynu: „Konsul angielski w Bośni, p. Holmes, zawiadomił urzędownie rząd angielski i zakomunikował prywatnie gazetom tutajszym wiadomości jak najpomyślniejsze o Bośni. Doniósł on mianowicie, że ogólne położenie i porządek w tym kraju są lepsze niż w Serbji, lub nawet w sąsiedniej Austrii; zwłaszcza zagwarantowane jest bezpieczeństwo publiczne, albowiem w Bośni mało jest hajduków. — W Bośni — powiada konsul — spostrzeżać się daje wszędzie postęp i powszechna zamożność, bośniacy trwają w wierności sułtanowi i nie troszczą się o słowian sąsiednich” — Wnosząc z tego, Bośnia byłaby rzeczywiście krajem godnym uwagi i szczęśliwym. Cóż możemy wiedzieć w Londynie o Bośni więcej nad to, co komunikuje nam konsul? P. Holmes uchołdzi u nas za człowieka prawdomównego, lecz ponieważ nie wszystkiemu na świecie można wierzyć, przeto zapytujemy: Kto wie, czy wszystko idzie w Bośni tak pomyślnie, jak powiada konsul angielski w Serajewie? Czy nie znalazłby się inny człowiek, któryby znał Bošnję lepiej niż konsulowie zagraniczni i którzyby zaznajomił nas z jej położeniem? Bośnia była w tych czasach przedmiotem rozmowy w sferach politycznych i w gazetach. Co się z nią stanie? Około tego obracały się wszystkie rozmowy. Zapytywano także: na czyją stronę skłoni się sama Bośnia, co się w niej dzieje i czy prawda, że jest ona całkiem zadowolona?”

Grecja.

* (Wiadomości z Aten). W końcu zeszłego miesiąca, ateński korespondent belgradzkiego dziennika Jedność pisał: „Wykłady w uniwersytecie (w szkole wojskowej) i w gimnazjach zostały zawieszane. Ucząca się młodzież z zapalem prosi swych profesorów o broń. Ulice Aten i całe miasto podobne są do obozu wojskowego. Piętnastoletni młodzieńcy chodzą po całym mieście z bronią. Każdy czeka tylko kiedy rozlegnie się odgłos trąby wojennej, a zaraz wszyscy, mali i dorośli, rzucą się na turków. Nienawisć względem nich, teraz daleko jest silniejsza niż w 1821 r., a i jednogodność pomiędzy grekami nigdy nie dochodziła do takiego wysokiego stopnia. Cała Grecja powstanie przeciw wrogowi, jak wybuch wulkanu. Sztandar Grecji — dodaje korespondent, — musi otrzymać zwycięstwo i półksiężyc zostanie strącony przez nasz krzyż.”

Korespondencje Dziennika Warszawskiego.

Kraków, 24 stycznia (*).

Nędza i kradzieże. — Nowe gazety. — Pani Duchńska. — Czytelnia w Czerniowcach. — Metropolita Litwinowicz. — Polemika o Chmielnickiego. — Chassepot.

Z mrozami i zimnem powiększyła się nędza, a wraz z nią, kradzieże i rozboje stały się codziennem, bardzo częstym zjawiskiem. Usposobienie publiczności w ogóle nie wesołe, jeszcze bardziej się zachmurzyło, zniknięciem z domu jednej pani należącej do klasy wykształconej, mianowicie pani Fabrici z półtorarocznym dzieckiem. Nieszczęsna ta kobieta, czasami cierpiąca melancholję, i już od 10 dni nie mogą trafić na jej ślad.

Wkrótce w Krakowie powstaną dwie nowe gazety. Jedną będzie natchniona przez ks. Adama Sapięchę i ma wychodzić w wielkim formacie codziennie; druga zaś, mała, w rodzaju warszawskich Kurjerów, będzie poświęcona przeważnie sprawom miejscowym, i ma wychodzić trzy razy na tydzień. Mówiąc o literaturze, wspomniemy, że nasze damy mocno szczerzą się tem, że ich rodaczka, pani Duchńska przyjęta została na członka naukowego towarzystwa paryskiego. Tego zaszczytu dostąpiła za kilka swych szkiców etnograficznych. Teraz przysposabia do druku pracę: „Pieśni narodowe mieszkańców Polski.” Z tego powodu Gazeta Narodowa, idąc za swemi antysłowiańskimi usposobieniami, znalazła uderzające podobieństwo, pomiędzy pieśniami polskiego ludu prostego, a... francuzkiego. „Oto,” powiada ona, — „nowy dowód naszego duchowego pokrewieństwa z francuzami!”

Do pocieszających zjawisk w naszym galicyjsko-ruskim życiu, należy zaliczyć utworzenie ruskiego towarzystwa w Czerniowcach, pod skromną nazwą: „Czytelnia.” Zadaniem jego, jest rozpowszechnianie pomiędzy ludem zdrowych słowiańsko-ruskich pojęć; dla tego nasi przeciwnicy nazywają je oddziałem św. Jura na Bukowinie. Towarzystwo utworzyło się za staraniem szanownego patrioty Sachnowicza i składa się już ze 150 członków. W dniu 26 stycznia miało być pierwsze posiedzenie.

Metropolita Litwinowicz od kilku dni jest chory, a obowiązki jego pełni kanonik Malinowski.

Tutejsza szlachecka gazeta wyrzuca urzędowej Gazecie lwowskiej, że przedrukowała z waszego Dziennika, bez komentarzy, artykuł o projekcie postawienia w Kijowie pomnika dla Bohdana Chmielnickiego. Czas obawia się że gazeta urzędowa wraz z Dziennikiem i wszystkimi zdrowo myślącymi ludźmi, uznaje Małorosję za Rosję. Tak dalece zachodzi zaślepienie. Zresztą obawy jego są próżne.

Znany Chassepot, którego tworzące cuda karabiny tak się odznaczyły na korzyść papieża pod Mentaną, niedawno miał zaszczyt być przedstawionym ojcu świętemu.

PRZEWODNIK WARSZAWSKI

Rozkład jazdy na drodze żelaznej Warszawsko-Terespolskiej. od dnia 6 (18) września 1867 roku.

Pociąg osobowo-towarowy odchodzi codziennie ze stacji Praga o godzinie 10 przed południem; Miłosna o g. 10 m. 31; Dębe Wielkie (przystanek) o g. 10 m. 45; Mińsk o g. 11 m. 10 przed południem; Mrozy o g. 11 m. 44; Kotuń o g. 12 m. 17; Siedlec o g. 12 m. 51; Łuków o g. 1 m. 50; Międzyrzec o g. 2 m. 45; Biały o g. 3 m. 30; Chotyłowa o g. 4; — przychodzi do Terespoli o g. 4 m. 32.

Z Terespoli wychodzi o godzinie 11 m. 5 rano; z Chotyłowa o g. 11 m. 41; z Biały o g. 12 m. 12; z Międzyrzec o g. 1 m. 1; z Łukowa o g. 2; m. 0; z Siedlec o g. 2 m. 55; z Kotunia o g. 3 m. 22; z Mrozów o g. 4 m. 0; z Mińska o g. 4 m. 34; z Dębe-Wielkie (przystanek) o g. 4 m. 52; z Miłosny o g. 5 m. 7; — do Pragi przychodzi o g. 5 m. 36.

Kolej Fabryczno-Łódzka. Pociąg Nr. 1, wychodzi z Łodzi o godz. 12 min. 23 przybywa do Kolaszek o godz. 1 m. 10 i tam spotyka się z pociągiem osobowym drogi żelaznej warszawsko-wiedeńskiej. Podróżni pociągiem tym udający się, przybywają do Sosnowic o god. 9 wieczór, a do Wrocławia o g. 12 m. 12 rano.

Pociąg Nr. 2, wychodzi z Kolaszek o godz. 2 min. 35, przybywa do Łodzi o godz. 3 m. 32. Pociąg ten łączy się w Kolaszkach z pociągiem osobowym drogi żelaznej Warszawsko-Wiedeńskiej, wychodzącym z Sosnowic o g. 7 m. 30 rano. Podróżni pociągiem Nr. 1 przybywający do Kolaszek o g. 1 m. 20 łączą się z tymże pociągiem drogi żelaznej Warszawsko - Wiedeńskiej, przybywają do Warszawy o g. 5 m. 38 po południu, a do Aleksandrowa o g. 7 m. 20 wieczorem.

*) List ten wzięty jest z Warsz. Dniew.

Warszawa, dnia 15 (27) Stycznia.

Kalendarz.

We czwartek, 16 (28) stycznia, — św. Karola w. ces. i Rajmunda. — Słońce wsch. o godz. 7 min. 47; zach. o godz. 4 min. 41.

W piątek, 17 (29) stycznia, — św. Franciszka Salezego bisk. — Słońce wsch. o godz. 7 min. 45; zach. o godz. 4 min. 43.

Stan pogody.

Dziś z rana — 3°0, R. Wczoraj. Barometr w milimetrach. 747.3 746.1 Termometr Reaum. — 3.8 — 4.1 Stan nieba. pochmurny pochmurny

Największe zimno — 4.5, R. Najmniejsze zimno — 3°0 R

Wysokość wody na Wiśle stóp 4 cali 1

widowiska

TEATR WIELKI. — Jutro, we czwartek, opera II Trovatore (Trubadur), przez artystów włoskich; abonament N. 5 lit. B. — Wczoraj, we wtorek, dawano operę Faust, przez artystów włoskich, było osób 800.

TEATR ROZMAITOŚCI. — Dziś, we środę, komedja w 2 aktach, Konkurent i mąż. — Osoby: Jadwiga — pani Przedpelska; Hrabina Marja — pani Niewiarowska; Erazm Ciszynski — p. Królikowski; Jan służący — p. Dąbrowski; — komedja w 1 akcie, 1-szy raz, Kartka wycięta. — Osoby: Karol — p. Piasecki; Laura, jego żona — pani Ostrowska; Elżbieta, córka Laury — panna Figarska; Djonizy, przyjaciel Karola — p. Stolpe; — krotchwiła ze spiewkami w 1 akcie, Ulicznik warszawski. — Osoby: Pan Rabek majster szewcki — p. Panczykowski; Jagusia jego córka — panna Szczeprowska; Kunegunda ciotka Jagusi — pani Mazurowska; Saffjanek czeladnik — p. Dobrowolski; Jacus Rzemyczek chłopiec — p. Damse; Piaskarz — p. Sober; Śmieciarka — panna Bondasiewicz; Urzędnik policyjny — p. Dąbrowski; Nieznajomy — p. Adler.

W SALONACH RESURSY OBYWATELSKIEJ. — Jutro, we czwartek, na dochód zakładów pod opieką warszawskiego towarzystwa dobroczynności, daną będzie Maskarada. — Każda osoba może być w masce lub bez maski. — Sale otwarte będą o godzinie 10-ej. — W wielkiej sali umieszczona będzie orkiestra pod dyrekcją L. Lewandowskiego. — Cena biletu wejścia rsr. 1.

WYSTAWA TOWARZYSTWA ZACHĘTY SZTUK PIĘKNYCH (w hotelu europejskim). — Codziennie, od godziny 10 z rana do wieczora. — Cena wejścia kop. 15; w niedzielę zaś i święta kop. 5.

WYSTAWA OBRAZÓW I STAROŻYTNOŚCI p. Sulatyckiego (na Podwalu w domu Dyzmanskich). — Codziennie, od godziny 10 rano do 4 po południu. — Cena wejścia kop. 10.

ORFEUM (przy ulicy Miodowej w domu Lessera). — Dziś i codziennie, sztuki magiczne i obrazy optyczne p. Lessera. — Co trzeci dzień nowy program. — Początek o godzinie 7 1/2 wieczorem.

* Listy niewłaściwie do skrzynek pocztowych włożone, w dniu 9 (21) b. m., pod adresem, a mianowicie: z używanymi markami: Morawski w Wilce, Dobrowolski w Lelowie, Woźnicki w Płocku, Szwejczer w Rzczyce, Jasiński w Wyszogrodzie, Loterja w Petersburgu, Naczelnik Powiatu w Ciechanowcu, Masłowska w Moskwie, Prezes Towarzystwa Kredytowego w Suwałkach, Lagus bez oznaczenia miejsca, Uzdowska bez oznaczenia miejsca. Dwa listy bez adresu, — listów miejskich sztuk 8, wyjętych ze skrzynek pocztowych, jako na koszt, doręczone nie będą, — oraz 13 sztuk listów na koszt, dla wyeksportowania wewnątrz kraju, jako z nienaklejonemi markami, wyprawione nie będą, i znajdują się w kancelarji pocztamtu do odebrania.

Dnia 14 (26) b. m. i roku, chorych w 8-iu cywilnych szpitalach: przybyło 75, wyzdrowiało 87, umarło 9, pozostało 2146 (mężczyzn 1051, kobiet 1095), z nich w szpitalu starozakonnych mężczyzn 218, kobiet 214.

* W dniu 14 (26) bież. mies. i roku, urodziło się: chrześcijan: płci męskiej 9, płci żeńskiej 5; starozakonnych: płci męskiej 5, płci żeńskiej 7; razem 26; — zawarło śluby małżeńskie: par: chrześcijan: 10; starozakonnych: —; umarło: chrześcijan: płci męskiej 6, płci żeńskiej 6; starozakonnych: płci męskiej 5, płci żeńskiej 5; razem 22.

Ceny targowe.

dnia 14 (26) Stycznia 1869 roku.

Table with columns: RODZAJ PRODUKTÓW, Czwetwert rsr. kop., Kozec od — do rub. le. sr. i kopiejki. Rows include: Pszenica, Zyto, Jęczmień, Owies, Groch polny, Kartofle, and various types of flour and grain prices.

KURS GIEŁDY WARSZAWSKIEJ

dnia 15 (27) Stycznia 1869 r.

Table with columns: MONETY, PAPIERY, and various financial instruments like bonds and bank notes.

Table with columns: WEXLR, listing exchange rates for various cities like Berlin, Wrocław, Gdańsk, etc.

Table with columns: KURSA TELEGRAFICZNE, listing telegraphic rates for various locations like London, Hamburg, Amsterdam, etc.

Table with columns: KURSA TELEGRAFICZNE, listing telegraphic rates for various locations like London, Hamburg, Amsterdam, etc.

Table with columns: KURSA TELEGRAFICZNE, listing telegraphic rates for various locations like London, Hamburg, Amsterdam, etc.

Table with columns: Z BERLINA, listing exchange rates for various locations like London, Hamburg, Amsterdam, etc.

Table with columns: Z WIRBIA, Z PARYZA, Z LONDYNU, listing exchange rates for various locations like London, Hamburg, Amsterdam, etc.

Każdy przystępujący do licytacji, zaopatrzone być winien w radium wyrównujące 1/10 część szacunku, oraz być w pogotowiu zapłacić połowę postąpnionej na licytacji kwoty.

O innych szczegółach i warunkach licytacji doowiedzieć się można każdodziennie w kancelarii Urzędu Leśnego, zaś do okazania drzewa w lesie, służba miejscowa upoważniona została.

Ząbki d. 11 (23) Stycznia 1869 r.
Starszy Nadleśniczy, Rubieszewski.

N. D. 538. *Секвестратор Гродиского Уезда.*

Объявляет симь во всеобщее сведение, что на основании предписания Г. Начальника Гродиского Уезда отъ 28 Декабря 1868 г. за N. 8627 для удовлетворения недомочныхъ податей, заарестованные въ имѣнии Сестрѣнь, Гмины Млоховъ 12 штукъ коровъ, 8 теляновъ, 200 корцевъ картофелю и стогъ сѣна, прода ны будутъ мною съ аукциона въ г. Гродискъ тринадцатаго Февраля 1869 года въ двѣнадцать часовъ утра, желающие купить таковыя въ означенный срокъ на мѣсто придутъ.

Г. Мцоновъ, дня 11 Января 1869 г.
Держановскій

N. D. 539. *Секвестратор Гродиского Уезда.*

Объявляет симь во всеобщее сведение, что на основании предписания Г. Начальника Гродиского Уезда отъ 28 Декабря 1868 г. за N. 8627 для удовлетворения недомочныхъ податей, заарестованные въ имѣнии Козеры, Гмины Вулька Гродиская, 18 штукъ коровъ, три штуки теляновъ и одинъ быкъ, проданы будутъ мною съ аукциона въ городѣ Гродискъ шестаго Февраля 1869 г. въ двѣнадцать часовъ утра, желающие купить таковыя въ означенный срокъ на мѣсто придутъ.

Г. Мцоновъ, дня 11 Января 1869 г.
Держановскій.

N. D. 549. *Писарз Трибуналу Цивилного в Варшавѣ.*

Stosownie do art. 632 K. P. S. wiadomo czyni, iż na żądanie Leopolda Goldsteina, właściciela domu w Warszawie, pod Nr. 2474 położonego, także zamieszkałego, a zamieszkanie prawne do jego interesu i całego postępowania substancyjnego u Szymona Rodzyna Patrona przy Trybunale Cywilnym w Warszawie, w Warszawie pod Nr. 2239 zamieszkałego, obrane mającego, w poszukiwaniu sumy rs. 742 kop. 50 z procentem prawnym od dnia 1 Lipca n. s. 1868 r. oraz kosztami od Tomasza Szuranowskiego, Patrona przy Trybunale Cywilnym w Warszawie, właściciela nieruchomości w Warszawie pod Nr. 702A położonej, w Warszawie pod Nr. 3036 zamieszkałego, w drodze sądowej przymuszonego wywłaszczenia, protokołem Ludwika Wichrowskiego, Komornika przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego, w dniu 1 (13) Października 1868 r. sprzedanym, zajętej i zaarrestowanej została:

NIERUCHOMOŚĆ,

w Warszawie przy ulicy Leśno pod Nr. 702A, pod jurysdykcją Sądu Pokoju Wydziału II, w Warszawie, w urzędzie policji wykonawczej, cyrkulu V i VI, w gminie tegoż cyrkulu i Magistrata miasta Warszawy, na gruncie czynszowym, z którego odpłaca się corocznie czynszu rs. 4 kop. 20 położona, prawem własności do Tomasza Szuranowskiego, Patrona przy Trybunale Cywilnym w Warszawie w Warszawie pod Nr. 3036 zamieszkałego należąca, w posiadaniu dzierżawnym Anny Kwiatkowskiej za kontraktym urzędowym, dnia 29 Sierpnia (10 Września) 1868 r. przed Adamem Dziedzikiem Rejentem sporządzonym na lat 3, zaczynając od dnia 19 Września (1 Października) 1868 r. za cenę rs. 650 rocznie zostająca, a oprócz tego na przymuszone wydzierżawienie na żądanie subhastującego Leopolda Goldsteina, aktem Ludwika Wichrowskiego, Komornika, w dniu 29 Sierpnia (10 Września) 1868 r. sporządzonym na rok jeden, poczynając od d. 12 Grudnia 1868 (1 Stycznia 1869) r. zajeta, poszukiwaną wierzytelności hipotecznej obciążoną, przybliżonej rozległości około łokci kwadratowych 3030 zawierająca.

Na gruncie tej nieruchomości znajdują się następujące zabudowania:

1. Dom z cegły palonej masiv murywany, o parterze i pierwszym piętrze, nad dach którego dachówką karpiówką kryty są wyprowadzone 2 kominy z cegły palonej murywane.
2. Przystawka z drzewa i kawałków ściany szczytowej z cegły palonej murywanej, o parterze i pierwszym piętrze, dachówką karpiówką kryta.
3. Oficyna z cegły palonej masiv murywana, parterowa, z mieszkaniami poddasznymi, nad której dach dachówką karpiówką kryty, są wyprowadzone dwa kominy murywane.
4. Domek dla stróża z drzewa na zewnątrz szabrowany, blachą żelazną kryty, od której wyprowadzony komin z cegły palonej murywanej.

5. Komórka z drzewa postawiona deskami kryta, o jednych drzwiach.

6. Oficyna z cegły palonej masiv murywana parterowa, nad której dach dachówką karpiówką kryty, są wyprowadzone dwa kominy z cegły palonej masiv murywane.

7. Zabudowanie mieszczące w sobie komórki i kloakę, masiv murywane, środkiem budowli i w szczytach, a reszta z drzewa, dachówką karpiówką kryte.

8. Studnia z pompą i korbą drewnianą, nakryta szylerauzem drewnianym.

9. Śmietnik balami cembrowany.

10. Ogródek, w którym 1 drzewo akacji, 2 włoskie orzechy, 1 kasztan, 2 drzewa owocowe, krzaki bzu i huśtawka, oddzielony od podwórza sztachetami z lat rznitych.

11. Parkan z desek z murlatą w części po prawej stronie posesji długo około 50 łokci, szeroki około łokci 4.

12. Parkan z desek po lewej stronie podwórza, długo około łokci 20, szeroki około łokci 4.

13. Parkan z tyłu, z desek z murlatą, długo około łokci 30, szeroki łokci 4.

14. Podwórze, w którym trotoary i rynsztoki z kamieni polnych, zresztą niebrukowane.

W nieruchomości tej prócz stróża mieszkającego bezpłatnie, mieści się jeszcze 9 lokatorów, z imion i nazwisk, oraz ilość ceny najmu uiszczających, po szczególe w akcie zajęcia wymienionych.

Obszerniejsze opisanie powyższej zajętej i zaarrestowanej nieruchomości znajduje się w akcie zajęcia u sprzedającego dyrygującego Szymona Rodzyna, Patrona przy Trybunale Cywilnym w Warszawie, w Warszawie pod Nr. 2239 zamieszkałego, zaś zbiór objaśnień i warunki sprzedaży w Kancelarii Trybunału Cywilnego w Warszawie w Wydziale I. złożone przejrane być mogą.

Zajęcie w kopjach doręczono:

1. J.W. Kalikstowi Witkowskiemu, Prezydentowi miasta Warszawy, w Warszawie pod Nr. 387 urzędującemu na ręce Wincentego Kepińskiego, urzędnika tegoż Magistratu.

2. Konstantemu Łąckiemu, Pisarzowi Sądu Pokoju, Wydziału II w Warszawie w Warszawie pod Nr. 790 urzędującemu, na ręce własne.

Obudowom, d. 10 (22) Października 1868 r.

Wnieiono do księgi wieczystej powyższej zajętej i zaarrestowanej nieruchomości d. 10 (22) Października 1868 r., a w dniu dzisiejszym do księgi zaarrestowań w Kancelarii Trybunału Cywilnego, na ten cel utrzymywanej, wpisane zostało.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży, powyższej zajętej i zaarrestowanej nieruchomości w Warszawie, pod Nr. 702 położonej, odbędzie się na audjencji jawnej Trybunału Cywilnego w Warszawie w Wydziale I, w miejscu zwykłych posiedzeń przy ulicy Długiej pod Nr. 549 o godzinie 10 z rana d. 10 (22) Grudnia 1868 r.

Sprzedają dyrygującym będzie Szymon Rodzyna, Patron przy Trybunale Cywilnym w Warszawie, którego zamieszkanie jest wyżej wskazane.

Warszawa, d. 22 Paźd. (3 Listop.) 1868 r.
Rada Dworu, Zgórski.

Wywieszono na tablicy w sali ustępowej Trybunału Cywilnego w Warszawie.

Warszawa d. 22 Paźd. (3 Listop.) 1868 r.
Rada Dworu, Zgórski.

Następnie po odbyciu trzech ogłoszeń zbioru objaśnień i warunków sprzedaży w terminach właściwych, Trybunał Cywilny w Warszawie wyrokiem z dnia 7 (19) Stycznia 1869 roku, termin do przygotowawczego przysądzenia nieruchomości Nr. 702 lit. A. w Warszawie na dzień 3 (15) Lutego 1869 r. godzinę 10 z rana wyznaczył, i w terminie tym licytacja rozpocznie się od sumy rs. 3,000, jako postąpnionej przez popierającego sprzedającego w warunkach licytacyjnych. W terminie zaś ostatecznej sprzedaży od 2/3 części szacunku taką biegłych wykryć się mającego.

Warszawa dnia 10 (22) Stycznia 1869 r.
Rada Dworu, Zgórski.

N. D. 547.

Wyrokiem Trybunału Cywilnego w Warszawie daty 8 (20) Września 1866 r. zaoznie między Joskiem Wilczyńskim handlującym w Warszawie pod Nr. 1778 zamieszkałym, powodem, przez Teodora Łąckiego Adwokata stawającym z jednaj.

A

1. Adamem Stachowicz współwłaścicielem nieruchomości N. 2232, także w Warszawie zamieszkałym Xawerem Karasińskiego Obronę przy Senacie za Obronę mającym.

2. Marjaną z Budzińskich Adama Stachowicza współwłaścicielką nieruchomości N. 2232 w Warszawie małżonką, czyli obójgiem małżonkami Stachowicz w Warszawie pod N. 2232 zamieszkałymi.

3. Marjaną z Stankiewiczów, po Kazimierzu Stachowiczu pozostałą wdową, współwłaścicielką nieruchomości N. 2232 w Warszawie położonej także zamieszkałą, pozwanymi, niestawającymi, z drugiej strony zapadłym, Joskiem Wilczyńskim upoważniony został do popierania działu nieruchomości N. 2232 a. w Warszawie

położonej i dział takowej nakazany, opinia o podzielnosci lub niepodzielnosci i oszacowanie rzeczony nieruchomości postanowione, a w razie niemożności podziału sprzedaż jej przez publiczną licytacją nakazana, biegli mianowani, a do kierowania czynnościami działowemi Sędzia Trybunału Rożnowski został delegowany. Mianowani biegli po wykonanej przysiędze zeszli na grunt nieruchomości N. 2232 a. w Warszawie położonej i udzieliłi opinią, iż takowa dogodnie w naturze podzielić się nie da, a następnie dopełnili oszacowania i wartości jej na rsr. 3,045 kop. 77 1/4, ustanowili. Trybunał tutejszy wyrokiem daty 17 (29) Maja 1867 r., powyższe dzieło biegłych zatwierdził.

Nieruchomość N. 2232 oznaczona jest obecnie N. 2232 a. na gruncie dziedzicznym przy ulicy Stawki i składa się z domu mieszkalnego z prawej strony w rogu podwórza o parterze pokrytego gontami, zabudowania obok powyższego domu z desek gontami, mieszczącego w sobie komorę i komórkę, komorek stajni i pomieszkanie o parterze, kloaki obok komorek, szopy z lewej strony w podwórzu przy parkanie od ulicy Stawki, huśtawki na słupach, śmietnika obok zabudowania, szachet z balii odgradzających podwórze, zagrodzenia z dwóch sztuk drzewa krokwiowego od ulicy Stawki wraz z bramą, parkaniku z desek zasłaniającego furtek, budki dla psa, piwnicy w ogrodzie w ziemi wykopanej, ławek i stołów w ogrodzie w liczbie sztuk 14, drzew owocowych i krzewów, gruntu pod całą nieruchomością jest łokci kwadr. 3660.

O bliższych szczegółach pod każdym względem powziąca można wiadomość u podpisanego Teodora Łąckiego Obronę przy Senacie w Warszawie pod Nr. 1775 zamieszkałego, sprzedającego dyrygującego oraz w kancelarii W. Swierczewskiego Podpisarza Trybunału Wydziału II w Warszawie pod Nr. 549 istniejącej.

Po złożeniu warunków licytacyjnych pierwsza publikacja takowych odbyła się w dniu 3 (15) Lipca 1867 r. przed W. Rożnowskim Sędzią delegowanym, o godzinie 10 rano i termin do drugiej publikacji takowych a zarazem przygotowawczego przysądzenia nieruchomości N. 2232 a. w Warszawie położonej, wyznaczony został na dzień 4 (16) Września 1867 r. godz. 10 rano, który również odbył się nie został i Sędzia delegowany wyznaczył termin do ostatecznego przysądzenia nieruchomości N. 2232 a. w Warszawie położonej na d. 19 (31) Października 1867 r. godz. 5 po południu, który dla braku licytantów spełził bezskutecznie, Trybunał więc wyrokiem d. 7 (19) Listopada 1867 r. zapadłym, taką rzeczony nieruchomości o 1/4 część zniżył i sprzedaż takowej od sumy rs. 2,285 postanowił. Delegowany Sędzia rezolucją daty 15 (27) Listopada 1867 r. wydaną, wyznaczył nowy termin do ostatecznego przysądzenia nieruchomości N. 2232 a. w Warszawie na dzień 1 (13) Grudnia 1867 r. godz. 2 po południu, lecz i ten termin z powodu braku licytantów spełził bezskutecznie.

Dla tego Trybunał wyrokiem daty 26 Grudnia (6 Stycznia) 1867/8 r. zapadłym, taką nieruchomości N. 2232 a. jeszcze o 1/4 część zniżył i licytacja od sumy rs. 1,713 kop. 3/4 postanowił. Dla tego delegowany Sędzia wyznaczył nowy termin do ostatecznego przysądzenia nieruchomości N. 2232 a. w Warszawie na dzień 19 (31) Stycznia 1868 r. godzinę 2 po południu, lecz gdy takowy odbył się nie został, przeto delegowany Sędzia rezolucją daty 19 Kwietnia (1 Maja) 1868 r. wydaną, nowy termin do ostatecznego przysądzenia nieruchomości N. 2232 a. na dzień 3 (15) Maja 1868 r. godz. 2 z południa który dla braku licytantów nie przyszedł do skutku, zatem Trybunał znow wyrokiem daty 10 (22) Września 1868 r. zapadłym, taką nieruchomości N. 2232 a. w Warszawie położonej, przez biegłych sporządzoną, już do rsr. 1,713 k. 3/4 obniżoną jeszcze o 1/4 część to jest do sumy rs. 1,284 kop. 75 zniżył i rozpoczęcia licytacji od tej sumy dozwolił, a zarazem termin do ostatecznego przysądzenia onej na d. 11 (23) Października 1868 r. godzinę 2 z południa wyznaczył. Termin ten znow dla braku licytantów spełził bezskutecznie, zatem Trybunał wyrokiem daty 11 (23) Listopada 1868 r. zapadłym, taką rzeczony nieruchomości N. 2232 a. już do rs. 1,284 k. 75 obniżoną, jeszcze do sumy rs. 856 k. 50 zniżył i licytacją od tej sumy rozpocząć dozwolił, wyznaczając zarazem termin do ostatecznego przysądzenia nieruchomości N. 2232 a. na d. 9 (21) Grudnia 1868 roku godzinę 2 z południa, który z powodu zaszytych sporów odbył się nie został i gdy takowe zostały usunięte, przeto delegowany Sędzia rezolucją daty 7 (19) Stycznia 1869 r. wydaną, wyznaczył termin do ostatecznego przysądzenia nieruchomości N. 2232 a. w Warszawie na d. 24 Stycznia (5 Lutego) 1869 r. godzinę 2 z południa, który się odbędzie w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego w Warszawie w Wydziale II pod Nr. 549 przy ulicy Długiej przed W. Rożnowskim Sędzią delegowanym.

Licytacja zacznie się od sumy rs. 856 k. 50, jako szacunku zniżonego.

Warszawa d. 9 (21) Stycznia 1869 r.
Teodor Łącki, Obr. p. Senacie.

DONIESIENIA PRYWATNE.

N. D. 295.

KALENDARZ ILLUSTROWANY

wydany nakładem

Jana Jaworskiego,

od lat 5-ciu wychodzący, opuścił prasę drukarską na rok 1869 w 30 arkuszach ścisłego druku z 65 drzeworytami w tekście.

Cały kalendarz rozpada się na 4 części, a mianowicie: Kościelną i Astronomiczną, Rzeczony bieżących, literacką i informacyjno-statystyczną.

Część rzeczy bieżących, obejmuje kronikę roczną i 19 przeglądów sprawozdawczych z różnych gałęzi wiedzy ludzkiej w ciągu roku 1867 i 1868 spełnionych jako fakta.

Wylczyłmy nazwiska literatów, którzy przyjęli udział we współpracownictwie w tem wydawnictwie, a mianowicie: Skimborowicz Hipolit, Wołody Skiba, Józef Sporny, Bełkowski Adam, Gerson Wojciech, Adam i Władysław Wiślicy, Franciszek Tegazzo, Wincenty Niewiadomski, N. Milkuszyc, Faustyn Cengler, Zygmunt Dobieszewski, Wincenty Korotyński, Oskar Kolberg, Franciszek Krupski, Jan Chęciński, Zygmunt Gawarecki, L. Kraszewski, Teofil Nowosielski, Wincenty Pol, Lucjan Paprocki, Franciszek Gumowski, Mieczysław Adam i inni.

Częścią artystyczną kierował Tegazzo, Informacyjno-statystyczną Aleksander Makowiecki.

Skład Główny w drukarni Jana Jaworskiego, przy ulicy Krakowskiej-Przedmieście Nr. 415, oprócz Składu Głównego w Wydawcy, sprzedaje się we wszystkich Księgarniach i Składach materiałów piśmiennych po Rsr. 1 za egzemplarz.

N. D. 550.

DUKAT,

Ogier gniady pięcioletni czystej krwi Anglo-Arabskiej, po The Reiver od Mrówki i Mrówka, po Canaletto od Działmówny, po Działmie oryginalnym Ogierze Arabskim Hrabiego Dzieduszyckiego. Stanowić będzie w dobrach Łoniów, Powiecie Sandomierskim od 1-go Marca do 1 Lipca roku bieżącego, za opłatą 10 rubli sr. i 1 rubel sr. na stajnię od każdej klaczy. Ponieważ ogier ten użyty być może w tym roku do piętnastu klaczy obcych, przeto pożądanoby wczesne zamawianie bądź na miejscu w Łoniowie, bądź pocztą przez Opatów, Klimontów, do Administracji dóbr Łoniów. Z dalszych stron przybywające klacze znajdują stosowne pomieszczenie, a owies i siano w żądanej ilości podług cen targowych dostarczane być mogą. 1—538

N. D. 460.

FABRYKA

SŁOMIANYCH KAPELUSZY

Emila Lanfer et Com.

W BERLINIE

Krausen Stras. 40 am Dächofsplatz najuprzejmiej poleca się szanownym PP. Kupcom hurtowym.

N. D. 122.

44 Włók czyli 660 Dzieśiatyn

BORU SOSNOWEGO,

odległego od miasta Kalisza werst 19, od m. Błaszek werst 10, jest do sprzedania.

Bliższe wiadomości o stanie lasu, cenie jego i innych warunkach, powzięte być mogą w każdym czasie od F. Przedpełskiego Urzędnika Rządu Gubernjalnego w Kaliszu. 9—19472

N. D. 119. W dniu 19 Grudnia r. z skro-

dzione zostały w Warszawie następujące

Numera listów likwidacyjnych:

40648 i 40649 po rs. 250 każdy. Ostrze-

ga się, aby nikt takowych nie nabywał.

Ostrzeżenia urzędowe również gdzie należą

poczynione zostały. 3—19559